ΣΑΒΒΑΤΟΝ 17 ΙΟΥΝΙΟΥ 1933. ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΑΝΘΟΣ ΕΙΝΕ Η:

Παπαροῦνα

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 18 — Ἰδιοκτήτης—Διευθυντής: ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΠΩΛ ΝΟΡ). — Ἀθῆναι, 17 ΙΟΥΝΙΟΥ 1933. — ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 2.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑ

ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΟΤΑΝ Ἂν ΕΣΚΑΓΕ Η ΜΠΟΜΠΑ ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ...

Ἂς ..νουν οἱ ἀναγνῶσται μας τὸν κόπο νὰ συναρμολογήσουν τὴν κομματιασμένη εἰκόνα γιὰ νὰ ἰδοῦν τί ἀκριβῶς συνέβη στὶς 6 Ἰουνίου.

(Ὁ λύτης θὰ βραβευθῇ μὲ ἕνα θραῦσμα ὀβίδος στὰ ψαχνά).

Η "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ,,

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΠΩΛ ΝΟΡ)

Ἐπὶ τῆς ὕλης: ΛΥΝΤΙΑ ΝΙΚΟΛΣ

Γραφεία: ΚΟΡΑΗ 4

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ: Ἐτησία Δρχ. 100.—
Ἑξάμ. » 60.—
Ἐξωτερικοῦ: Ἐτησία Δολ. 3.—
Ἑξάμ, » 2.—

Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν «Παπαρούναν» ἐν Ἀμερικῇ:
ANTHONY MAVROYIANNIS
HOTEL BYRON
249 WEST 49TH ST.
NEW YORK, N. Y.

ΧΟΙΡΕΙΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

ΔΕΝ ΤΑ ΕΙΠΟΜΕΝ;

Δὲν τὰ εἴπομεν πλειστάκις; Δὲν τὰ ἐπανελάβομεν ἀπειράκις; Δὲν ἐξεπλάγημεν ἐπὶ τῇ ὀλιγωρίᾳ τῶν ἀντιπάλων; Δὲν ἐξέστημεν ἐπὶ τῇ θρασύτητι αὐτῶν; Δὲν ἐκύψαμεν τὸν αὐχένα διὰ νὰ μᾶς κολαφίσωσιν; Δὲν ἠνωρθώσαμεν τὸ ἀνάστημα διὰ νὰ μᾶς ψηλαφίσωσιν; Δεν; Δὲν; Δὲν; Τί θέλουσιν ἐν τέλει; Τί ζητοῦσι; Τί καραδοκοῦσι; Τί ἐπιθυμοῦσι; Τί ἐφίενται; Ἀλλ' οὐχὶ πλέον! Ἀρκεῖ πλέον! Φθάνει πλέον! Ἐὰν αὐτοὶ στεροῦνται πολιτικῆς εὐθιξίας, μέχρι σημείου τοιούτου, ἐὰν αὐτοὶ θεωροῦσιν ὑποχρέωσίν των ὅπως πείσωσιν ἡμᾶς νὰ παραιτηθῶμεν τοῦ ματαίου ἀγῶνος μας, αἴ λοιπόν, οἱ κύριοι αὐτοὶ ἀπατῶνται. Καὶ ἀπατῶνται ἀπάτην οἰκτράν. Πλανῶνται. ναι: Καὶ πλανῶνται πλάνην οἰκτράν. Διότι πλανῶνται φρονοῦντες ὅτι δὲν πλανῶνται! Διότι ἀπατῶνται, φρονοῦντες ὅτι δὲν ἀπατῶνται — νομίζουσι δὲ ἡμᾶς εὐαπατήτους.— Δὲν εἴμεθα ἡμεῖς εὐάπατητοι. Δεν εἴμεθα ἡμεῖς ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἱδρώνει τὸ οὖς αὐτῶν. Ἡμεῖς εἴμεθα ἐκ τῶν ἄλλων. Ραπιζομενοι, μειδιῶμεν, μειδιῶντες ραπιζόμεθα. Δὲν εἴμεθα ἐξ ἐκείνων, οἵτινες διωκόμεθα. Εἴμεθα ἐξ ἐκείνων, οἵτινες φεύγουσι. Προσέχετε, κύριοι! Προσέχετε! Διότι ἐὰν ὑμεῖς ἀπεπειράθητε δολοφονίαν, ἀπεπειράθημεν καὶ ἡμεῖς. Κύριοι. εἴμεθα πα τοι! Ἐφονεύσαμεν ἡμεῖς, ἐφονεύσατε καὶ σεῖς... Σκεφθῆτε ὅτι ἡ Ἑλλὰς προώρισται νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ. Εἶνε μοιραῖον!

Ἀφῆστε την λοιπὸν νὰ πάῃ στο διάολο!

(Αἱ ἐφημερίδες)

ΤΑ ΚΟΡΟΪΔΑ

Καταλαβαίνετε τίποτα ἀπὸ τα γραφόμενα τῶν ἐφημερίδων καὶ ἀπὸ τὰ λεγόμενα τῶν «πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας;» Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰ γραφόμενα τῶν ἐφημερίδων κάτι πάει κι' ἔρχεται! Οἱ ἐφημερίδες εἶνε ἐπιχειρήσεις, που ἔχουν ἔξοδα πολλά, κρίσις ὑπαρχει, καλοκαῖρι πλάκωσε καὶ ἡ δελεφονικὴ ἀπόπειρα κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ ζεύγους Βενιζέλου, τοὺς ἧρθε κουτί. Ἡ κυκλοφορία ἀνέβηκε μερικὲς χιλιάδες φύλλα καὶ τὰ παραρτήματα ὠργίασαν. Οἱ «στυγεροι δολοφόνοι», ὅποιοι κι' ἂν ἦσαν, ὑπῆρξαν μεγάλοι εὐεργέται γιὰ μερικὲς ἐφημερίδες. Ἀκόμα μιὰ τέτοια ἀπόπειρα καὶ αἱ καθημεριναὶ συνάδελφοι ἐσώθηκαν γιὰ ὅλα τους τὰ χρόνια. Στὸ μεταξύ, ἀντίο ἡσυχία τοῦ κοσμάκη κι' ἀντίο ἐλπίδα γιὰ μιὰ καλύτερη «αὔριον», για τὴν αἰώνια καλύτερη «αὔριον», ποὺ δὲν ἔρχεται ποτὲ γιὰ τὸ λαό. Ἐνῶ οἱ ἄλλοι δὲ σκοτίζονται γιὰ αὔριο! Τοὺς φτάνει νὰ καλοπερνᾶνε σήμερα!

Κι' ἂς πληρώνουν τὰ κοροΐδα!

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΦΙΛΩΝ ΜΑΣ

Οἱ συμπαθέστατοι γιοὶ τοῦ γνωστοῦ θεατρικοῦ ἐπιχειρηματίου κ. κ. Μανώλης καὶ Λευτέρης Ἀ)δαι οἱ ὁποῖοι μᾶς παρεκάλεσαν νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν φωτογραφίαν των, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ γνωρίζωνται ὅτι εἶνε αὐτοί! Καὶ ὅμως, ἰδού!

ΑΙ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΙ ΜΑΣ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΑΒΟΥΛΙΑΣ

Οἱ ἀναγνῶσται καὶ αἱ ἀναγνώστριαι τῆς «Παπαρούνας» εὑρῆκαν τὴ σωτηρία τους στὶς συμβουλὲς τῆς θείας Ἀβουλίας. Δὲν ξέρουν μὲ τί τρόπο νὰ ἐκφράσουν τὴν εὐγνωμοσύνη τους καὶ τὴ χαρά τους γιὰ τὴν εὐεργεσία ποὺ τοὺς κάνει ἡ «Παπαρούνα» μὲ τὸ νὰ διαθέτῃ τις στῆλες της γιὰ χατῆρι τους, τὴ στιγμὴ ποὺ δὲ βγάζει τίποτα ἀπ' αὐτὴ τὴ δουλειά. Πραγματικά, κανένας ἀπ' ὅσους καταφεύγουν στὰ φῶτα τῆς θείας Ἀβουλίας δὲν ἐσκέφτηκε ποτὲ νὰ ἐσωκλείσῃ μέσα στὸ γράμμα του καὶ κανένα εἰκοσαράκι γιὰ χαρτζηλίκι τῆς θείας Ἀβουλίας, γιὰ τὸν ταμπάκο της, γιὰ τὴ μαστίχα της, ἢ τὸ κονιακάκι της. Τέτοια ἀχαριστία! Ὡστόσο, ἡ καλή μας θεία δὲν παρεξηγεῖ κανένα. Ξέρει ὅτι οἱ Ρωμιοὶ εἶνε ὁ κατ' ἐξοχὴν λαὸς τοῦ «τζάμπα» κι' ἂν ἦταν δυνατὸ νὰ μὴ βάλουνε ποτὲ τὸ χέρι στὴν τσέπη τους, λές καὶ ἔχει μέσα ἀχινοὺς καὶ θ' ἀγκυλωθοῦνε! Μὰ ἂς ἀφίσουμε τὴ γκρίνια καὶ ἂς κυττάξουμε τὴ δουλειά μας.

Δημοσιεύουμε μερικὲς ἀπὸ τὶς ἐπιστολὲς ποὺ ἐλήφθησαν στὰ γραφεῖα μας αὐτὴ τὴ βδομάδα, μὲ παραλήπτη τὴ θεία Ἀβουλία:

***

«Ἀγαπητὴ θεία Ἀβουλία,
Εἶμαι γηραιὸς κύριος, ἡλικίας περίπου 75 ἐτῶν. Δὲν ἐγνώρισα ἀκόμη γυναῖκα οὔτε παιδιά. Μπορεῖτε νὰ μοῦ ἐξηγήσετε γιατί;
Κωνστ. Σελιμπατέρας»

Ἀπάντησις: Μήπως εἴσαστε ἀνύπανδρος;

***

«Ἀγαπητὴ θεία Ἀβουλία,
Δὲν ξέρω πῶς, ἐδῶ καὶ μερικὲς δεκαετίες μοῦ κόλλησε ἡ μανία νὰ γράφω ποιήματα καὶ νὰ ἐκδίδω βιβλία μὲ στίχους. Τί μοῦ συμβαίνει;
Κωστῆς Παλαμᾶς»

Ἀπάντησις: Κηρύσσω τὸν ἑαυτό μου ἀναρμόδιο. Πηγαίνετε σὲ κανένα γιατρό, ἂν καὶ φοβοῦμαι ὅτι τὴν ἔχετε πάθει γιὰ καλά. Εἴσθε ποιητής. Μὴν τὸ ἀρνεῖσθε!

***

«Ἀγαπητὴ θεία Ἀβουλία,
Πολλὲς φορὲς τὴ νύχτα, καθὼς κοιμᾶμαι, ὀνειρεύομαι καρβέλια. Πέστε μου τί πρέπει νὰ κάνω;
Π. Ναλέος»

Ἀπάντησις: Νὰ φᾶτε μὲ πρώτη εὐκαιρία.

***

«Ἀγαπητὴ θεία Ἀβουλία,
Πρὸ τριῶν-τεσσάρων μηνῶν εἶχα σχέσεις μὲ ἕνα νέον ἀρκετὰ ὁρμητικὸν καὶ μὲ ἀκαταμάχητον σὲξ-ἀπήλ. Ἕνα βράδυ παρασύρθηκα ἀπὸ τὴν γοητεία του καὶ ἀπὸ ἕνα μπουκάλι μαυροδάφνης καὶ τοῦ παραδόθηκα. Τί μὲ συμβουλεύετε νὰ κάνω;
Ματίνα Ματινάκη»

Ἀπάντησις: Ἐὰν δὲν εἴχατε συγχρόνως σχέσεις μὲ κανένα φίλον του, τὸ παιδὶ θὰ τοῦ μοιάζῃ ἀσφαλῶς.

***

«Ἀγαπητὴ θεία Ἀβουλία,
Εἶμαι νέος 28 ἐτῶν καὶ ἔφθασα εἰς τὸ ἐπίνειον μὲ πλοῖον Τήνιον, μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ γίνω μυροπώλης. Ἀλλὰ εὑρῆκα μίαν συλλογὴν ποιημάτων τοῦ Καβάφη καὶ πρόλογον Βαϊάνου καὶ ἔπηρα τὸν κακὸν δρόμον Τί μὲ συμβουλεύετε νὰ κάμω;
Ἔμης Κουλουράκιας»

Ἀπάντησις: Ἂν ἡ ὑγρασία τοῦ Ζαππείου σᾶς πειράζῃ, νὰ ἀλλάξετε στέκι. Ρωτῆστε μερικοὺς συναδέλφους σας πῶς πάνε ἀλλοῦ οἱ δουλειὲς—ἂν καὶ τὸν τελευταῖο καιρὸ ὑπάρχουν κεσσάτια.

ΤΥΧΕΡΑ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

Ο ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΣ (ποὺ πιάνει τὴ γυναῖκα του σκαστή) στὸ φίλο της: Ἄ, κατεργάρη, σὲ τσάκωσα! Φτάνει νὰ μὴν εἶσαι ἀσφαλισμένος κατὰ τῶν δυστυχημάτων ζωῆς!...

ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΩΝ

Μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσης!
Νῖκος Ι. Λάσκαρης
Ὑποψήφιος Ἀκαδημαϊκὸς

Ὁ στόλος εἶνε δικός μου. Φωτιὰ τοῦ βάζω καὶ τὸν καίω!
Ἀλέξ. Χατζηκυριακος

Θὰ παραιτηθῶ ὅταν θέλω ἐγώ. Καὶ ἐπειδὴ δὲν θέλω δὲν παραιτοῦμαι. Καὶ δὲν παραιτοῦμαι διότι θέλω.
Ἰω. Ράλλης

Τὸ βασίλειόν μου διὰ μίαν «Παπαρούναν».
Γεώργιος Γλύξβουργκ

Ζήτω ὁ κ. Ν. Βεντήρης.
Νικόλαος Γλύξβουργ

Εἶμαι ὁ μεγαλύτερος συγγραφεὺς τῆς ὁδοῦ Εὐριπίδου.
Γρηγ. Ξενόπουλος

Ὑποβάλλω εἰς τὸν κ. Βενιζέλον τὰ συλλυπτήριά μου, ἐπὶ τῇ διασώσει του.
Ι. Πολυχρονόπουλος

Οὐδεὶς ἀφαιρεῖται ἄκων τοῦ φυσικοῦ αὐτοῦ δολοφόνου!
Ἑλληνικὸν Σύνταγμα

Φοβοῦ τὰς διαβολὰς κἂν ἀληθεῖς ὦσιν.
Ι. Μεταξᾶς

Θὰ τὰ φάωμεν ὅλα!
Λ. Ἰασωνίδης

Θὰ τοὺς φάωμεν οὖλους!
Γ. Σοφιανόπουλος

Θὰ διατηρήσωμεν τὸ πῦρ τῆς διαιρέσεως ἀκοίμητον.
Π. Τσαλδάρης

Δὲν πεθαίνω, δὲν πεθαίνω, δὲν πεθαίνω!
Κώστας Ἀθάνατος

Πρέπει νὰ παταχθοῦν οἱ στυγεροὶ δολοφόνοι, διότι ἀνεβίβασαν τὴν κυκλοφορίαν μας κατὰ μερικὰς χιλιάδας φύλλων.
Οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐφημερίδων

Μὲ μίαν ἀκόμη ἀπόπειραν ἐσώθηκα.
Ἐλευθ. Κ. Βενιζελος

Ἐὰν ἠνοίξαμεν εἰς τὸ αὐτοκίνητόν του πολλὰς ὀπάς, τοῦτο ἐκάμαμεν διὰ νὰ ἠμπορέσῃ νὰ διαφύγῃ.
Ἀπολογία Καραθανάση

Καὶ ἂν ἀκόμη αὐτοχειριάζετο, δὲν θὰ ἦτο αὐτόχειρ. Θὰ ἦτο δολοφόνος τοῦ ἑαυτοῦ του!
Τὸ «Ἑλληνικον Μέλλον»

«Γίγαντες» τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ! Ὡς πότε θὰ εἴσθε φασόλια;
Ἡ «Ἑλληνικη»

Ἀπὸ τὸν Παράδεισον τοῦ Χριστοῦ προτιμῶ τὴν Κόλασιν τοῦ Μωάμεθ.
Κ. Καβάφης

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ο ΠΟΡΙΩΤΗΣ

μετέφρασε τὸν

"ΙΩΝΑ,, ΤΟΥ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Τυπογραφεῖα «ΕΣΤΙΑΣ»

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Τραγικὴ θεραπεία ἔλαβε χώραν χθὲς τὸ βράδυ εἰς τοὺς Ἀμπελοκήπους ὑπὸ τὰς ἀκολούθους περιστάσεις:

Ὁ συμπολίτης μας κ. Ἀγέλαστος Γκρινιάρης, ἐνοσηλεύετο ἀπὸ ἐτῶν εἰς τὸ ψυχιατρεῖον Κερκύρας. ὡς πάσχων ἐκ μελαγχολίας βαρυτάτης μορφῆς. Μετὰ ματαίας ἐπιστημονικὰς ἐπεμβάσεις ἐξεδιώχθη τοῦ Ψυχιατρείου ἐφόσον ἡ θεραπεία του καθίστατο ἀδύνατος.

Περιφερόμενος ἀσκόπως εἰς τὸ τέρμα Ἀμπελοκήπων ἐπλησίασεν εἰς ἕνα κιόσκι καὶ περιεργαζομενος τὰ ἐκτεθειμένα ἔντυπα, ἔπροσεξε κάποτε τὴν «Παπαροῦνα».

Αἴφνης, ὦ τοῦ θαύματος, κατελήφθη ὑπὸ ἑνὸς διαρκοῦς καὶ σπασμωδικοῦ γέλωτος διαρκείας μιᾶς περίπου ὥρας, κατὰ τὴν ὁποίαν πλῆθος περιέργων εἶχε μαζευτῆ γύρω του.

Ἀφοῦ τέλος πάντων συνῆλθε, γελῶν πάντοτε. ὡμολόγησε ὅτι, αἰσθάνεται τὸν ἑαυτόν του τελείως καλὰ, καὶ ἀφοῦ ἐταχτοποίησε την γραβάτα του, παρήγγειλε ἕνα καφέ, ἐπανελθὼν τελείως εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ ὑγιοῦς ἀνθρώπου. Τὸ ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς πληροφορηθὲν τὸ γεγονός, ἀπέστειλεν ἐγκύκλιον πρὸς ὅλα τὰ ψυχιατρεῖα τοῦ κράτους, δι' ἧς συνιστᾷ τὴν χορήγησιν εἰς ἕκαστον ἀσθενῆ, ἑνὸς φύλλου «Παπαρούνας» ἑβδομαδιαίως.

Προβλέπεται ὅτι μετὰ ἕνα μῆνα τὰ ψυχιατρεῖα ὅλου τοῦ κράτους θα ἔχουν κλείσει. παρέχοντα σπουδαιότατον πόρον οἰκονομιῶν εἰς τὸν κρατικὸν προϋπολογισμόν.

Ὁ κ. Ἀγέλαστος Γκρινιάρης, ἔλαβε δίπλωμα εὑρεσιτεχνίας διὰ τὴν σωτήριον ἀνακάλυψιν καὶ δέχεται συγχαρητήρια. Ἀλκαμένους 342.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΟΡΦΙΑΤΟΥ

Ἕνας Κερκυραῖος, ἀναφερόμενος εἰς τὰ τελευταῖα πολιτικὰ γεγονότα, ἀπέστειλε εἰς τὸν διευθυντην μας κ. Πὼλ Νὸρ τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

ΚΕΡΚΥΡΑ. 38 Ἰουνίου. Πορταρεμούντα. Σιὸρ-Κόντε, Κὺρ Πὼλ Νὸρ.

Νὰ μὲ συμπαθᾶς παναπῆ ποὺ σὲ σκοτίζω, ἀλλὰ μοῦρχεται ἀντελιριο μ' αὐτὰ τὰ ρεντίκολα τόσο ποὺ σὲ μομέντο πὰ νὰ μοῦ φύγῃ τὸ τσερβέλο.

Γύρισα ἀπὸ μιὰ σπερατζάδα στη Γαρίτσα, κι' οὔλη τὴν ὥρα σκεφτομουνα μὰ τὸν ἅγιο, ὃ ντίο σάντο καὶ πῶς κατάντησε αὐτὴ ἡ πολιτικα, μ' αὐτές της τσ' ἀνακατοσεβοῦρες!

Δὲ λέω πὼς εἶνε μπὸν-χριστιανος ὁ Βενιζέλος, μὰ νὰ τοῦ φᾶς το τσερβέλο παναπῆ; Αὐτὸ εἶναι καζο καὶ κακό. Ἔκραξα τὴ σιόρα-Ἀντζολίνατὴ γυναῖκα μου καὶ τσῆ κον τάρησα τὸ ἀτσιντέντε—Ὁ ντίο μίο, πὼς ἔκανε.

Νὰ φυλάεσαι μωρὲ Ἀντζιολο, μοῦ λέει, μὴ σ' εὕρει καὶ σὲ καμμιὰ πιστογιὰ καὶ σὲ χάσω.

Ἄμε σ' τὸ διάολο μωρὴ τσὶ λέω, κι' ὁ Ἀντζουλος δὲν φοβᾶται τσὶ τρακατροῦκες. Ὕστερα τσῆ 'πα πὼς αὐτοὶ ποὺ κάμανε τὸ κάζο εἶνε ρεντίκολα ἀφοῦ μ' ἑκατὸν πενῆντα σμπάρα δὲν ἐφάγανε τ' ἄντερο τοῦ σιὸρ-Βενιζέλου.

Κι' ἔφυγα πάλι νὰ κάμω μιὰ βέλτα σ' τὴ σπιανάδα γιατί κοντὰ νὰ χάσω τὴν τσέρα μου ἀπὸ τὴ χολή μου. Ναί, ἔτσι νὰ φυλάῃ ὁ ἅγιος τὰ παιδιά. καὶ τὸ σιὸρ-Τζὼν πούναι τὸ καμάρι τσῆ Σπιανάδας.

Μπὸν ντιβερτιμέντο σιὸρ-Πὼλ-Νὸρ μου.

Ἀντζουλος Πορταρεμούντας

Σ. ΣΤΑΥΡΙΤΗΣ

ΑΝΔΡΙΚΑ ΕΙΔΗ ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ

ΕΝΑΝΤΙ ΙΟΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

(Κάτωθι Ἀρσακείου)

ΤΟ ΦΙΛΙ ΠΟΥ ΖΑΛΙΖΕΙ

Εἶνε τὸ φιλὶ τῆς Γκρέτας Γκάρμπο. Μπορεῖτε νὰ μᾶς πῆτε ἀπὸ ποῦ ἀρχίζει καὶ ποῦ τελειώνει;

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΜΑΣ

Τόπαμε καὶ τὸ ξαναλέμε, πάλι θὰ τὸ ξαναποῦμε! Συνεργάτες τῆς «Παπαρούνας» εἶνε οἱ ἐξυπνότεροι Ἕλληνες. Καὶ βέβαια ἀφοῦ συνεργάτες της εἶνε οἱ ἐξυπνότεροι ἀπὸ τοὺς ἀναγνῶστες της! Ἀνεξάρτητα ἀπὸ κάθε συναίσθησι μετριοφροσύνης ἔχουμε χρέος νὰ ποῦμε (καὶ τὸ χουμε καύχημα) ὅτι φιλοδοξία κάθε ἐξυπνου, κάθε σπιρτόζου Ρωμηοῦ εἶνε νὰ δῇ κάτι δικό του στὴν «Παπαροῦνα». Καὶ ὡς τώρα πολλοὶ εἶνε οἱ τυχεροὶ ποὺ εἴδανε εὔθυμα κομμάτια τους δημοσιευμένα στὴν «Παπαρούνα». Τὰ ὀνόματα τῶν συνεργατῶν μας αὐτῶν δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ τὰ δημοσιεύσουμε ἀκόμη πρῶτα-πρῶτα γιατί πολλοὶ μᾶς στέλνουνε τα πνευματώδη τους προϊόντα μὲ ψευδώνυμα καὶ ἀπὸ ἄλλους ἔχουμε ρητὴ παράκληση νὰ μὴν τοὺς ἀποκαλύψουμε. Πάντως. βεβαιοῦμε τοὺς ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας μὴ συνεργάτες μας ὅτι τοὺς λέμε την ἀλήθεια κι' ὅτι τὰ ὡραιότερα ἀπ' ὅσα διαβάζουν στὴν «Παπαρούνα» δὲν προέρχονται ἀπὸ «διακεκριμένους εὐθυμογράφους» μὲ φαιδρο παρελθὸν καὶ μὲ φίρμα. ἀλλὰ ἀπὸ κοινοὺς ἔξυπνους ἀνθρώπους σὰν κ' αὐτοὺς καὶ σὰν καὶ μᾶς. Ἀβιζο, λοιπόν! Ὅποιος ἀναγνώστης ἔχει μιὰ ἔξυπνη ἰδέα, ἂς γράφῃ τὸ κομμάτι του, ἂς μᾶς τὸ στέλλῃ καὶ θὰ τὸ δημοσιεύουμε. Ἔτσι θὰ ἔχῃ τὴν τιμὴ καὶ τὴν εὐχαρίστησι ὅτι συνεργάζεται στὸ ἐξυπνότερο περιοδικὸ τοῦ ἐξυπνότερου λαοῦ τοῦ κόσμου, ποὺ τὰ περιεχόμενά του ἀναδημοσιεύονται τιμητικώτατα στα καλύτερα εὐρωπαϊκὰ εὐθυμογραφικὰ περιοδικά. Καὶ ποῦ ξέρει κανεὶς καμμιὰ φορά; Τὸ κομμάτι ποὺ ἔγραψε παίζοντας γιὰ τὴν «Παπαροῦνα» μπορεῖ νὰ τοῦ δώσῃ εἰσιτήριο γιὰ τὴν εὔθυμη ἀθανασία τοῦ γέλιου καὶ τῆς χαρᾶς μέσα στὸ πάνθεο τῶν μεγάλων χιουμεριστῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ξένης!..

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ο ΜΙΚΡΟΣ (ποὺ ἔχει δώσει ραντεβοῦ δι' ἐπιστολῆς σὲ μιὰν ἄγνωστη): Συγγνώμην, δεσποινίς. Μήπως εἴσαστε ἡ «Ἔκφυλη Καμέλια;»

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΠΟΥ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΚΑΙ ΠΟΥ ΚΑΝΟΥΝ ΚΑΠΟΙΟΝ ΚΡΟΤΟΝ

Γεγονότων πάλι πλῆθος στὴν Ἑλλάδα τὴν ὡραία,
ποὺ ξεπέρασε, μοιραῖα,
καὶ Γογκὸ καὶ Ζουλουλάνδη καὶ τὴ χώρα τῶν Νιάμ—Νιάμ,
καὶ κοντεύει νὰ γινῇ μία νέα «γῆς Μαδιάμ».

Τί πληθώρα ἐγκλημάτων, τί κακούργους καὶ φονεῖς
ἡ ἡρωοτρόφος πάλαι τρέφει ἡ γῆ ἡ Ἑλληνίς,
καὶ ἐξαγωγὴν στὴν ξένην ἠμπορεῖ νὰ κάνῃ τώρα
ἐγκληματιῶν ἡ χώρα.

Χαῖρε, ὦ χαῖρ' ἐλευθερία, τραγουδῶ ἐνθουσιωδῶς
σὰν ἀκούω ὅλο γύρω Μακαρία ἡ ὁδός,
καὶ τῆς ἀναπαύσεως τόπος
ἡτοιμάσθη σοι, Ἑλλάς, ὦ πατρὶς γλυκεῖα, ἀκόπως!
Γῆ, μητραλοιῶν μητέρα, γῆ μητέρα ἀστόργων γόνων,
γῆ ρεμούλας καὶ κλεψιᾶς, γῆ ἀποπειρῶν καὶ φόνων,
γῆ ποὺ ἔπαψε ἡ τιμὴ ὅπως λέν, τιμὴ νὰ ἔχῃ
καὶ τὸ αἷμα εἰς τοὺς δρόμους κάθε πόλεώς της τρέχει.

Γῆ, ὁποῦ σκοτώνει πάντα ἀδελφὸς τὴν ἀδελφή,
γῆ, πατρίδα τοῦ Γιαγκούλα καὶ τῆς Κάστρου, τοῦ Δουλφῆ,
γῆ μανιάτικης βεντέττας,
γῆ, ποὺ ξεμπερδεύουν πάντα τοὺς πολιτικοὺς ἡγέτας,
ποῦχουν ξεμπερδέψει ἄλλους,
σὲ σφαγὲς εἰρηνικὲς, σὲ δεινῶν πολέμων σάλους.

Τώρα πειὰ εἶνε κι' ἂν εἶνε ποὺ δὲ σ' ἀγνοεῖ κανείς,
γῆ ὡραία, Ἑλληνίς!
Τανυσίπτερος ἡ φήμη τὄνομά σου πέραν φέρει,
πέραν θαλασσῶν κι' ἀέρων
καὶ πῶς πάλι ἔγινε δούλη ὁ καθένας τώρα ξέρει,
ἡ Ἑλλὰς τῶν ἐλευθέρων!

Δούλη τῶν παθῶν καὶ δούλη τῶν ἀσβέστων τῶν μισῶν,
κι' ὁ εἰρηνικὸς λαός της ἔγινε λαὸς λυσσῶν,
ποὺ θυμίζει: καγνιβάλους
καὶ καθεὶς φωνάζει ἀγρίως: «Θάνατος στοὺς ἀντιπάλους!»

Καὶ ἐγὼ ποὺ δὲ χαλάω τὸ χατῆρι κανενὸς
τοὺς προτρέπω εἰλικρινῶς:
Παῖδες τῶν Ἑλλήνων ἔτε,
ὅλοι σας νὰ φαγωθῆτε!
Κι' ὅταν λείψῃ κι' ὁ στερνός μας, νέα γενεὰ θὰ βγῇ
στῶν θεῶν καὶ ἡμιθέων τὴν ἡρωϊκὴ τὴ γῆ!
Ξένοι θὰ τὴν ἀποικήσουν
κι' εὐτυχεῖς ἐδῶ θὰ ζήσουν,
ποὺ θὰ ξέρουν νὰ ἐκτιμήσουν τὸ γαλάζιον οὐρανό της,
καὶ ποὺ δὲν θὰ τοὺς διακρίνῃ λόγων καὶ μυαλῶν κενότης.
Μόνο στὸ μέρος ποὺ ἡ Παλιὰ Ἑλλὰς θενὰ ταφῇ,
θὰ βάλουν μιὰ ἐπιγραφή:
«Ἐνθάδε κεῖται ἡ Ἑλλὰς,
ποὺ ἦταν ἀνέκαθεν μπελᾶς
τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου,
πατρὶς τὸ πάλαι τοῦ... Διὸς, τοῦ Κόδρου, τοῦ Ὁμήρου.
Στὸ μνῆμα τοῦτο μὴ σταθῆς,
διαβάτη, κόψε λάσπη εὐθὺς
κανεὶς τὸν αἰώνιον ὕπνον της ἂς μὴν ἀνησυχήσῃ.
Πάντως προώρισται (ἡ Ἑλλὰς) νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ».

Μὰ τώρ' αὐτὰ ἂς τ' ἀφίσουμε κι' ἂς δοῦμε τί ἔχει γίνει
τὴν ἑβδομάδα ποὺ περνᾷ κι' ὑγεία μᾶς ἀφίνει.

Γίνεται λόγος πάντοτε περὶ τῆς ἀποπείρας,
ποὺ κάναν κατὰ τοῦ γνωστοῦ μεγάλου Κυβερνήτου,
συλλήψεις ἔγιναν πολλὲς καὶ ὅλο περὶ σπείρας
μιλοῦν ποὺ ἐπιβουλεύθηκε τὴν πάνσεπτη ζωή του!
Κάθε λογῆς ἀκούγονται λόγια καὶ διαδόσεις,
ἐγγράφως καὶ προφορικῶς, διὰ νεκρᾶς καὶ ζώσης!
Οἱ δράσται εἶνε πάμπολλοι, ὁλόκληρα συντάγματα,
καὶ ὅπως πᾶν τὰ πράγματα,
σίγουρα θάβγῃ ἔνοχη ὅλ' ἡ Ἑλλὰς στὸ τέλος!

(Μὰ τάχα ὅλοι ἤθελαν νὰ λείψῃ ὁ Βενιζέλος;)

Πιάνουν λοιπὸν καὶ πιανουνε καὶ πιάνουν ὅλο ἀράδα,
τρελλοκομεῖο ἀπέραντο ἂν ἦταν ἡ Ἑλλάδα
ὡς τώρα, πρέπει στὸ ἑξῆς νὰ γίνῃ φυλακὴ,
γιὰ νἄμπῃ μέσα ὅλη αὐτὴ ἡ ράτσα ἡ ἡρωϊκή!

Θέλει ἄλλως τε κουβέντες,
πῶς εἶνε γιὰ τὰ σίδερα ὅλ' οἱ Ρωμιοὶ οἱ λεβέντες;

Πάντως ἡ ἀλήθεια εἶν' αὐτὴ, ποὺ ἡ εἰκόνα δείχνει,
ποῦχουμε στὸ ἐξώφυλλον
καὶ ποὺ ἐτούτη τὴ στιγμὴ σὲ συλλογὴ σᾶς ρίχνει
καὶ κάνει νὰ χασομεροῦν τὰ σμήνη τῶν παλιόφιλων...

Ὁ Ζηλωτὴς στὸν Πειραιᾶ ποὺ τ' ἄγια ἀπημπόλησε
τὴν κοινωνία τῆς γείτονος καὶ πάλιν ἀπησχόλησε.
Στὸ δικαστήριο θέλησε τὴν κόρη του νὰ σύρῃ
καὶ πάλι ἐπρομηνύθηκε μεγάλο πανηγῦρι
κι' ἔσπευσαν σ' αὐτὸ τὰ πλήθη,
ἀλλὰ ἡ δίκη ἀνεβλήθη.

Καὶ ἄλλος τίμιος ἀδελφὸς τὴν ἀδελφή του χτύπησε,
ἀλλὰ πολὺ τὸν λύπησε,
τὸ ὅτι τὴν ἐγλύτωσε μὲ μιὰ πληγὴ μονάχα:
Καὶ εἶπε: «Ἐγὼ τόσο καλὰ κανονισμένα τάχα,
μιὰ κι' ἔκανα τὸν κόπο,
ποὺ ἔπρεπε ἡ ἄτιμη νὰ ἔμενε στὸν τόπο!
Ἂς εἶνε! Μιὰ καὶ ἔτυχε νὰ τὄχω ἀποφασίσει,
ἡ ἀδερφή μου ἀδύνατο στὸν κόσμο εἶνε νὰ ζήσῃ!»

Αὐτὰ δηλώνει ὁ ἀδελφὸς. Στὸ μεταξὺ ἐκείνη
χαροπαλεύει σὲ ἑνὸς νοσοκομείου κλίνη,
ἀφοῦ
τῆς ἔτυχε νὰ βρεθῇ μπρὸς στὸ δρόμο τοῦ ἀδελφοῦ,
ποὺ ἐβγῆκε τσάρκα μιὰ κοινὴ γυναῖκα νὰ ψωνίσῃ
καὶ ἔτυχε τὴν προσοχή του ἐκείνη νὰ κινήσῃ!

Ἕνας παπᾶς δικάστηκε πάνω στὴ Σαλονίκη
γιατί — ὁποία φρίκη !—
ἔβαζε χέρι ἀσεβὲς στὶς ἐκκλησιαζόμενες
γιὰ νὰ τὶς κάνῃ γκόμενες!

Ὅμως σὲ σκέψεις πονηρὲς μὴ σπεύδετε νὰ πᾶτε:
ὁ ἄνθρωπος ἐφήρμοζε τὸ «Ἀλλήλους ἀγαπᾶτε!»
Τώρα τὸν βάλαν στὴν ψειροῦ
καὶ ὁ παπᾶς φιλοσοφεῖ μεθ' ὕφους θλιβεροῦ!
«Θἄθελα τὸ ποτήριον ἐτοῦτο νὰ μὴν τὄπινα,
νὰ ἰδῶ στ' ἀλήθεια μάταια πῶς εἶνε τὰ ἀνθρώπινα.
Στὴ φυλακὴ μὲ βάλανε στὸ νούμερο τὸ δέκα
καὶ ἔχασα τὸ μπούσουλα γιὰ μιὰ παλισγυναῖκα!
Καὶ καταρῶμαι ὁ δυστυχὴς τὴν μοῖρα τὴν κακὴν,
ποὺ ἐμὲ κι' ὄχι στὸ στόμα μου, ἔθεσαν φυλακὴν...»

Τὰ πράγματα ἐξελίσσονται μὲ τρόπον ἀξιοθρήνητον.
Ἕνα διαβάτη ἐχτύπησαν ἀπ' ἕνα αὐτοκίνητον
κι' ὁ φουκαρᾶς δὲν ξέρει
ποιὸς τοῦ τὴν ἔχει φέρει
καὶ δήλωσε μὲ τρόμο:
«Ἐγὼ πουλάω ὁ φτωχὸς ἀγάλματα στὸ δρόμο
κανένα δὲν ἐπείραξα κι' ἂν βγάζω τὸ ψωμί,
τὸ ὀφείλω μόνο στοὺς θεοὺς, στὸ Δία, στὸν Ἑρμῆ...
καὶ ἂν πουλήσω μιὰ φορὰ μιὰν ἀκριβὴ Ἀφροδίτη
τότε μονάχα ἔχουμε γλέντι τρελλὸ στὸ σπίτι!...»

Γιατί λοιπὸν τὸν χτύπησαν; Τὸ πρᾶγμα εἶνε μυστήριον.

Μὰ ὁ φτωχὸς ζῇ εὐτυχῶς. Κι' αὐτὸ εἶνε τὸ κύριον!

ΠΩΛ ΝΟΡ

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Α. Χατζηκυριάκος ἢ Χατζηστόλαρχος μὲ ναυτικά. Ὁ κ. Χατζη— κλπ. εἰς ἡλικίαν 37 ἐτῶν, χαμογελῶν ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι κάποτε θὰ διευθύνῃ τὰς ναυτικὰς τύχας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Κάππα Δόκης, ὁ νέος συνεργάτης τῆς «Παπαρούνας», γελῶν ἡλιθίως ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῶν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας δημοσιευθεισῶν ἀνοησιῶν του.

Μία φωτογραφία τοῦ περιφήμου κενοῦ τῆς «Παπαρούνας», περὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει πάντοτε ἡ ἀπορία πῶς κατορθώνεται νὰ γεμίζῃ κάθε φορὰν καὶ νὰ μὴ γεμίζῃ ποτέ.

Μιχαλάκης Ἰακωβίδης, ὁ συμπαθέστατος καλλιτέχνης τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, ποὺ μᾶς ἐθεώρει μέχρι σήμερα ὡς φίλους του. Ἀπὸ τὴ στιγμὴ αὐτὴ ὁ κ. Ἰακωβίδης ὀφείλει νὰ γίνῃ θανάσιμος ἐχθρός μας, ἀλλὰ ἡ «Παπαροῦνα» ἀδιαφορεῖ, ἐφόσον ἔχει μαζί της τὸν κ. Ὥτον Ὀλίτην, τὸν γνωστὸν σκηνοβάτην τοῦ Ἐθνικοῦ.

Μία καὶ μοναδικὴ φωτογραφία τῆς θείας Ἀβουλίας, τῆς καλῆς μας συνεργάτιδος ποὺ παρέχει ἀφιλοκερδῶς τὰς πολυτίμους συμβουλάς της εἰς ὅσους ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μας πάνε γυρεύοντας τὸ κακό τους.

ΘΕΑΤΡΟΝ "ΠΕΡΟΚΕ,,
ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ:
ΜΑΥΡΕΑΣ, ΓΚΙΟΥΖΕΠΠΕ, ΣΥΛΒΑΣ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ: ΣΤΥΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ,,
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ, ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ
ΚΑΙΤΗ ΑΡΣΕΝΗ — ΝΕΛΛΗ ΡΟΖΙΕ — ΝΙΝΑ ΣΥΛΒΑ.
ΝΙΚΟΣ ΠΕΡΔΙΚΗΣ — Γ. ΔΙΑΝΕΛΟΣ — ΑΠ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΚΛΠ.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

"ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΗΜΟΥΝ ΕΣΥ!....,,

ΥΠΟ ΤΥΦ.

(Πιθανὴ συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΕΚΕΙΝΗΣ

Ἀγαπητὲ κύριε,

Φαντάζομαι πόσο θὰ σᾶς φανῇ παράδοξο τὸ γράμμα αὐτὸ ποὺ παίρνετε ἀπὸ μιὰ νέα, ποὺ γνωρίσατε ἐντελῶς τυπικὰ σ' ἕνα ξένο καὶ ἀδιάφορο (καὶ γιὰ τοὺς δυό μας) σπίτι, στὸ σπίτι τῆς κ. Παζαριδῆ.

Τί λέει ἀλήθεια μιὰ ἁπλῆ σύσταση καὶ μιὰ φευγαλέα χειραψία, μερικὲς τυπικὲς λέξεις ποὺ ἀνταλλάσσονται με-

ταξὺ δυὸ ἀνθρώπων ποὺ γνωρίστηκαν πρὸ ἑνὸς λεπτοῦ; Ὡστόσο, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ ἀντικρυστήκαμε, χωρὶς—δὲ σᾶς τὸ κρύβω—νὰ μοῦ κάνετε καμμιὰν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωση, ἔννοιωσα πὼς κάτι μὲ τραβοῦσε σὲ σᾶς, κάτι μοῦ εἶπε μέσα μου, ὅτι αὐτὴ ἡ γνωριμία δὲ θὰ περνοῦσε σὰν τόσες καὶ τόσες ἄλλες. Κι' ἴσως-ἴσως, νὰ ἦταν ἔτσι τὸ πρᾶμα, ἂν δὲ σᾶς ἔγραφα τοῦτο τὸ γράμμα. Μὲ τοῦτο τὸ γράμμα δημιουργεῖται μεταξύ μας κάποιος σύνδεσμος, πού, ποιὸς ξέρει, ποῦ μπορεῖ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ. Καὶ πάλι, ὅλα εἶνε πιθανὸ νὰ σταματήσουν μέχρι ἐδῶ, ἂν ἐσεῖς, δὲν βρῆτε κανένα, μὰ ἀπολύτως κανένα ἐνδιαφέρον στὸ κίνημά μου αὐτὸ καὶ δὲ μοῦ ἀπαντήσετε κἄν, ἢ τὸ πολὺ-πολὺ μοῦ γυρίσετε τὸ γράμμα πίσω. Ὁπότε σᾶς βεβαιῶ ὅτι θὰ δώσω τέλος στὴν ὑπόθεση τούτη, ποὺ ἀλλοιῶς μποροῦσε νὰ γίνῃ ἡ ὑπόθεση τῆς ζωῆς μου, ἡ μεγάλη ὑπόθεση τῆς ζωῆς μου ὁλόκληρης! Ὅμως, κάτι μοῦ λέει, κάτι μὲ βεβαιώνει πὼς αὐτὸ δὲ θὰ γίνῃ. Τὸ γράμμα μου θὰ τὸ κρατήσετε καὶ θὰ τὸ φυλάξετε γιὰ χρόνια πολλά. Ὅταν θὰ τὸ πάρετε, θὰ τὸ διαβάσετε καὶ θὰ τὸ ξαναδιαβάσετε καὶ θὰ τὸ μάθετε σχεδὸν ἀπ' ἔξω. Καὶ ξέρετε τί θὰ συμβῇ παραπέρα; Ἐγὼ τὸ ξέρω, ἢ μᾶλλον τὸ διαισθάνομαι, τὸ βλέπω. Σᾶς βεβαιώνω, κύριε, ὅτι δὲν πρόκειται γιὰ μιὰν ἁπλῆ περιπέτεια, ποὺ θὰ σᾶς δώσῃ μιὰ περαστικὴ χαρά, σὰν αὐτὲς ποὺ σίγουρα σᾶς ἔχουν δοθῆ μέχρι σήμερα—ὅπως, ἄλλως τε, σὲ κάθε ἄντρα τῆς ἡλικίας σας.

Γι' αὐτό, σᾶς δίνω μιὰ συμβουλή. Ἂν δὲ θέλετε νὰ μπλέξετε, νὰ μοῦ ἐπιστρέψετε ἀμέσως τὸ γράμμα καὶ ἔχετε τὸ λόγο μου ὅτι ποτὲ πειὰ δὲ θὰ σᾶς ξαναενοχλήσω—ποτέ! Ἂν ὅμως ὄχι, ἂν δὲν μοῦ ἐπιστρέψετε τὸ γράμμα, ἂν δώσετε συνέχεια σ' αὐτὴ τὴν περιπέτεια, σᾶς προειδοποιῶ ὅτι ἡ σχέση μας θὰ ἐξελιχθῇ σοβαρώτερα ἀπ' ὅ,τι νομίζετε καὶ ἢ θὰ ἀνατρέψῃ ὅλη σας τὴ ζωή, ἢ—δὲ θἄχῃ καμμιὰν ἀπολύτως συνέπεια. Γιατί δὲν ξέρω κατὰ πόσο θὰ ταιριάσουν τὰ χούγια μας. Μπορεῖ, κύριε, καὶ ἀπὸ τὸ πρῶτο μας ραντεβοῦ νὰ ἰδῶ καὶ νὰ πεισθῶ ὅτι δὲ μοῦ κάνεις. Δὲν πιστεύω νὰ σᾶς σοκάρῃ ὁ ἑνικὸς ποὺ μεταχειρίζομαι ἔτσι ἀπότομα, μιλῶντας σὲ σᾶς, ἀλλὰ μιὰ φορά, γρήγορα ἢ ἀργά, θὰ πέσῃ τὸ πρόσχημα, ποὺ μᾶς κάνει ἐπιφυλακτικούς, τὸν ἕναν ἀπέναντι τοῦ ἄλλου καὶ ὄχι μόνο θὰ μιλήσουμε στὸν ἑνικό, ἀλλὰ καὶ θὰ τσακωθοῦμε καὶ θὰ βριστοῦμε ἐν ἀνάγκῃ! Λοιπόν, κύριε Γκόζαλη, ἐπειδὴ τὰ πολλὰ λόγια εἶνε ξένα, καθὼς λένε—κ' ἐπειδὴ θεωρῶ ὅτι ἡ προφορικὴ ἐξήγηση εἶνε ἡ καλύτερη κ' ἡ πειὸ ἐνδεδειγμένη γιὰ νὰ προαγάγῃ τὰ πράγματα—ἢ νὰ θέσῃ τέρμα σ' αὐτὴ τὴν «περιπέτεια....» Τί εἶνε σήμερα; Τρίτη; Σᾶς περιμένω τὸ Σάββατο βράδυ στὶς 7 στὸ καφενεδάκι τῆς Δεξαμενῆς. Θὰ τὸ κουβεντιάσουμε ἀνεβαίνοντας τὸ Λυκαβηττό. Ἐννοεῖται ὅτι δὲ θὰ μοῦ προσφέρετε κἄν τὸ μπράτσο σας καθὼς θὰ ἀνεβαίνουμε τὸν ἀνήφορο. Ὅ,τι ποῦμε, μὲ τὸ στόμα!

Ὠρ'βουὰρ γιὰ τὸ Σάββατο

ΕΛΕΝΑ

— Μοῦ στείλατε τὸ περιεργότερο γράμμα ποὺ ἔχει πάρει ἄνθρωπος ἀπὸ μιὰ κόρη οἰκογενείας, ὅπως ξέρω πὼς εἶσαστε, δεσποινίς....

Ἐκείνη ἐγέλασε.

— Αὐτὸ εἶν' ἀλήθεια. Εἶμαι πραγματικὰ αὐτὸ ποὺ λένε «κόρη οἰκογενείας»..... Ξέρετε τίποτα γιὰ τὴν οἰκογένειά μου;

— Λίγα πράματα. Ξέρω πὼς ὁ πατέρας σας εἶνε παλιὸς δικαστικός, συνταξιοῦχος τώρα, πὼς ἡ μητέρα σας εἶχε ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα ἱστορικὰ ὀνόματα, κι' ὅτι ὁ μοναδικός σας ἀδελφὸς εἶνε ἀκόλουθος σὲ κάποια πρεσβεία....

— Στὸ Βελιγράδι....

— Ναί.... Καὶ τὶς πληροφορίες αὐτὲς τὶς ἔχετε ἀναμφιβόλως ἀπὸ τὴν κ. Παζαρίδη....

— Δὲν τὸ κρύβω.... Εἶνε, ἄλλως τε, πράγματα ποὺ εἶνε εὐκολώτατο νὰ γίνουνε γνωστά...

— Ἀσφαλῶς... Δὲ μπορεῖ νὰ κατηγορήσῃ κανένας γιὰ τίποτα τὴν οἰκογένειά μας.... Μιὰ ἀστικὴ οἰκογένεια, ὅπως οἱ περισσότερες... Ἕνας παλιὸς δικαστικός, μὲ ἀποστεωμένες ἀντιλήψεις καὶ μὲ πεῖρα τῆς ζωῆς, σχηματισμένη ἀπὸ τὰ δικόγραφα καὶ τὶς ὑποθέσεις ποὺ φτάναν ὡς αὐτόν, μιὰ μητέρα, ματαιόδοξη, ποὺ καμαρώνει πῶς καὶ τί γιατὶ ὁ πρόπαππός της σκότωσε δυὸ Τούρκους παραπάνω....

— Μὴ προχωρεῖτε, δεσποινίς..... Δὲ σᾶς ἐπιτρέπω νὰ λέτε κακὸ γιὰ τοὺς γονεῖς σας. Διέκοψε γελῶντας ὁ Γκόζαλης.

— Ὅπως θέλετε.... Μὰ σᾶς τὰ εἶπα αὐτὰ γιὰ νὰ σᾶς κατατοπίσω στὴν κατάσταση καὶ νὰ μὴ νομίσετε ὅτι μπορεῖ, ἐγώ, νὰ ἔχω ὁποιαδήποτε σχέση, ψυχικὴ ἐννοῶ, μὲ τὸ σπίτι μου....

Καὶ ἐπειδὴ ὁ Γκότζαλης ἔκανε μιὰ κίνηση ποὺ φανέρωνε ἔκπληξη:

— Μὴν ξαφνιαζόσαστε! Εἶπε ἡ Ἕλενα. Καὶ ἐσυνέχισε: Ἐμένα θὰ μὲ πάρετε ὅπως εἶμαι, ὅπως θὰ μὲ γνωρίσετε πὼς εἶμαι. Γιατί ἔχω τὴν ἰδέα ὅτι ἔχω δική μου προσωπικότητα, ἐντελῶς ἄσχετη ἀπὸ τὸ γέρο Πίψη τοῦ παλιοῦ ἐφέτη καὶ τῆς κ. Μελῆς Πίψη τὸ γένος Κατσαφούνη....

Αὐτὴ ἡ κουβέντα—καὶ μὲ τὴ συνέχειά της—ἐγινόταν μεταξὺ τοῦ Μίμη Γκότζαλη καὶ τῆς Ἕλενας Πίψη, στὸ καφενεδάκι τῆς Δεξαμενῆς, ἐκεῖνο τὸ Σάββατο βράδυ....

(Πιθανὴ συνέχεια)

ΤΟΥ ΛΟΙΜΙΚΟΥ Τ' ΑΠΟΣΩΜΑ

Τῆς κενωνίας ἀπόριγμα, ἄψιλος,
(ἀρρωστιάρης,
κακάσκημος, θεόγδυτος καὶ πεινα-
(σμένος κάργα,
Ἴκηα ζητῶντας γδίκιωση—σὰ μά-
(βρος καβαλλάρης—
κι' ἀπὸ στεριὰ καὶ θάλασσα τρα-
(βῶ καὶ φεύγω ἀλάργα.

***

Πέρασα χῶρες καὶ χωριά, ρίχνον-
(τας πέτρα πίσω μου.
Ἀλί του ποὺ στρατοκοπᾶ καὶ φεύ-
(γει τὴν καταλαλιὰ ὅλου κό-
(σμου σύσσωμου.
Σὰν τὸν πνιμένο πιάνεται ἀπ' τὰ
(λερά του τὰ μαλλιά.

***

Μὰ σ' ἤβρα σένα θεοτικὸ τῆς ὁ-
(μορφιᾶς λουλοῦδι
—ὦ μέρα σὺ τ' ἀξεχαστου γιὰ θέ-
(να γεγονότου!!!
Σὰν τὸ γλυκό σου φίλησα κι' ἀγ-
(κέλινο μουσοῦδι
Λάτρεμα ἐσὺ τοῦ ἔφσεβου παντο-
(τεινοῦ μου ἐρώτου.

***

Γιατί δὲν μείναμ' ἔδιετσι, μὸν πέ-
(σαμε στὰ χαμηλά!
Ὅμοια γαϊδούρια σὲ χλωρὸ προ-
(σηλιακὸ γρασίδι.
Ξηγήθηκα μὲ τσέτουλα κι' ἔβαλα
(χέρι στὰ ψιλά,
Κι' ἀπὲ γλυκιά μου, σ' ἔσπασα
(στὸ ξύλο μὲ σανίδι.
Ὦ χωροφυλακίστικα ματσοῦκι
(καὶ βρισίδι!!

ΑΧΘΟΣ ΑΡΟΥΡΗΣ

(Τὸ γνωστὸν κακοποιὸν στοιχεῖον τῆς Μυτιλήνης).

ΖΗΤΕΙΤΑΙ σουπιά, μὲ στοιχειώδεις γραμματικὰς γνώσεις, διὰ ν' ἀπολήσῃ μελάνι.

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ

Διαβάζοντας κατὰ ὀκάδας τὰς ἐφημερίδας καὶ παραρτήματα αὐτῶν τῶν ἡμερῶν, κατέληξα τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Τετάρτης εἰς σοβαρὰ συμπεράσματα:

«Ἀγαπητὲ κύριε, εἶπα στὸν ἑαυτό μου, μὲ τὰ δεδομένα ποὺ ἔχεις δὲν βλέπω ὅτι θὰ μπορέσῃς νὰ καταφέρῃς τίποτα τὸ σπουδαῖο. Κουτσοπράμματα θὰ κάνῃς μόνο διαρκῶς, καὶ τίποτα παραπάνω. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἐκβιάσῃς τὴν τύχη καὶ τὴν δόξα διὰ τῆς πλαγίας ὁδοῦ, ἀφοῦ δυστυχῶς δὲν μπορεῖς νὰ τὴν κατακτήσῃς μὲ τὴν εὐθεῖα. Ἡ φωτογραφία σου δὲν θὰ μπῇ σὲ ἐφημερίδα, παρὰ ἂν σπάσῃς κανένα ρολογάδικο.... Τὸ ὄνομά σου δὲν θὰ τυπωθῇ καὶ δὲν θὰ κυκλοφορήσῃ στοὺς δρόμους, παρὰ στὰ νεκρώσιμά σου μονάχα ὅταν θὰ τινάξῃς τὰ πέταλα.... Ἄφησε λοιπὸν τὰς παλαιὰς καὶ σκουριασμένας μεθόδους. Σήμερα νέοι ὁρίζοντες καὶ νέα πεδία δράσεως βρίσκονται μπροστά σου. Ἐμπρός, καὶ ἡ ἐπιτυχία σοῦ μειδιᾷ».

Εἶπα λοιπὸν εἰς τὸν ἑαυτόν μου τί εἶχε νὰ κάνῃ, καὶ ἔπεσα νὰ κοιμηθῶ. Δὲν εἶχα ὅμως κοιμηθῆ παρὰ 2—3 ὥρες, ὅταν ἐξύπνησα ὑπὸ τὸ κράτος συγκινήσεως ποὺ μοῦ εἶχε προκαλέσει σπουδαιότατον ὄνειρον.... Εἶχα ἰδῇ, λοιπόν, ὅτι τρομερὸν ἔγκλημα εἶχε γίνει εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἄνθρωποι πολλοὶ εἶχαν σκοτωθῆ καὶ τραυματισθῆ, μία Τράπεζα καὶ δύο ἀδαμαντοπωλεῖα εἶχαν λεηλατηθῆ, τρία μέγαρα εἶχαν τιναχθῆ εἰς τὸν ἀέρα, καὶ αἱ Ἀρχαὶ εὑρίσκοντο πρὸ ἀλύτου μυστηρίου! Ποῖοι ἦσαν οἱ στυγεροὶ ἐγκληματίαι; Πυκναὶ περιπολίαι περιέτρεχαν τὴν πόλιν, καὶ οἱ κάτοικοι ἦσαν πανικόβλητοι....

Αἴφνης, ἐν μέσῳ αὐτοῦ τοῦ χάους, ἄνθρωπος κατέφθασε εἰς τὸ πολιορκούμενον ἀπὸ μυριάδας κόσμου Δικαστικὸν Μέγαρον (;) τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἐποχούμενος πολυτελεστάτου αὐτοκινήτου. Κατέβηκε πομπωδῶς ἀπ' αὐτό, διέσχισε τὸ συγκεντρωμένα πλήθη, τὰ ὁποῖα τοῦ ἤνοιγον δίοδον μὲ σεβασμόν, καὶ μὲ πόζαν πρώτου Λόρδου τοῦ Ἀγγλικοῦ Ναυαρχείου εἰσήρχετο εἰς τὴν ἀνάκρισιν!... Τὸ ὄνειρον ἐδῶ διεκόπη λόγῳ τῶν παρεμβολῶν σμήνους κουνουπιῶν, τὰ ὁποῖα μὲ ἔκαμαν νὰ μισοξυπνήσω. Καὶ ἐσυνέχισε τὸ ὄνειρον: τὴν ἄλλην τὴν ἡμέραν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εὑρίσκετο εἰς τὸ μπαλκόνι τοῦ σπιτιοῦ του ἐν μέσῳ σημαιῶν, λαβάρων, μύρτων, γιρλανδῶν, πολλῶν φίλων, τεσσάρων μικροφώνων καὶ ὀκτὼ προβολέων...

Κόσμος ἄπειρος εἶχε συγκεντρωθῆ εἰς τὴν πρὸ τοῦ σπιτιοῦ του πλατεῖαν, καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἠγόρευε μὲ φωνὴν βροντώδη καὶ αὐτοκρατορικὰς χειρονομίας, διακοπτόμενος συχνὰ ὑπὸ ἀτελευτήτων ἐπευφημιῶν. Μουσικαὶ ἐπαιάνιζαν κατὰ διαλείμματα θούρια, βεγγαλικὰ ἐκαίοντο, καντηλάκια, ρουκέττες καὶ πυροβολισμοὶ ἐρρίπτοντο κατὰ ἑκατοντάδας καὶ φρενιτιώδης ἐνθουσιασμὸς ἐπεκράτει....

Καὶ ὁ ρήτωρ ἐδημηγόρει: «Λαέ! Εὐχαριστῶ διὰ τὰς ζωηρὰς αὐτὰς ἐκδηλώσεις, αἵτινες... θὰ ἀφιερώσω ἐφεξῆς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου μου.... Ἡ φιλτάτη πατρίς μας (ἐδῶ ὁ ρήτωρ ἄρχισε νὰ κλαίῃ γοερῶς).... Ἀπαγορεύω ρητῶς.... ἀξιῶ νὰ δοθῇ πάραυτα.... Ἀλλλλὰ ὄμμμως....» Καὶ εἰς τὸ τέλος ἡ συνήθης σύστασις—ρεφραίν, ποὺ γίνεται ἀπὸ ὅλους τοὺς ρήτορας πρὸς τὰ πλήθη: «Καὶ τώρα παρακαλῶ νὰ διαλυθῆτε ἡσύχως», πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μεταφραζόμενον Ρωμέϊκα σημαίνει καθαρὰ καὶ ξάστερα: «Κάνετέ τα σμπαράλλια». Τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς αὐτήν, ἐν μέσῳ πυκνοῦ τυφεκοβολισμοῦ, ἐπιτροπὴ τῆς συνοικίας Κάτω Πετραλώνων ἔρριξε τέσσερα κολοσσιαῖα τρομπόνια, ποὺ ἔκαμαν κρότον δαιμονιώδη!... Σεισμὸς πραγματικὸς ἐγένετο, τὸ κωδωνοστάσιον τῆς ἐπὶ τῆς πλατείας ἐκκλησίας κατέρρευσε μετὰ πατάγου, πολλοὶ ἐκ τοῦ πλήθους ἐτραυματίσθησαν καὶ ἡ τεραστία συγκέντρωσις ἤρχισε νὰ διαλύεται ἡσύχως.... Καὶ τότε ἐξύπνησα.

Ἐδῶ πλέον πρέπει νὰ ἐξηγήσω ὅτι ὁ ἄνθρωπος τοῦ ὀνείρου ἤμουν ἐγώ, καὶ ὅτι αἱ τιμαὶ ποὺ μοῦ ἐγένοντο ὠφείλοντο εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι κρατῶν προσεκτικὰς σημειώσεις διαφόρων μικρολεπτομερειῶν, εἶχα δώσει εἰς τὰς ἀνακριτικὰς ἀρχὰς τὸν μῖτον τῆς Ἀριάδνης διὰ τὴν διαλεύκανσιν τοῦ ἀποτροπαίου ἐγκλήματος ποὺ ἀναφέρω ἀνωτέρω.

Μετὰ τὸ ὄνειρον αὐτό, ἀπεφάσισα νὰ δράσω αὐθωρεί, ἀφοῦ καὶ οἱ θεοί μοῦ εἶχαν στείλει τὸν ὥριστον αὐτὸν οἰωνόν, καὶ διὰ τοῦτο ἤρχισα ἀμέσως νὰ τριγυρίζω στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν.

Αἱ ἐνέργειαί μου εἶνε αἱ ἑξῆς: Π. μ. 8—12 παρακολουθῶ τρεῖς ὑπόπτους. 12—3 μ. μ. Καταγράφω τοὺς ἀριθμοὺς ὑπόπτων αὐτοκινήτων. 3.33 μ. μ. Ἀντιλαμβάνομαι κάρρο μὲ περίεργα δέματα. Τὸ παρακολουθῶ πεζῇ μέχρι τοῦ Πειραιῶς. Σημειώνω διαρκῶς λεπτομερείας. Πιάνω ἐπιτηδείως κουβέντα μὲ

(Συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα)

ΤΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ

ΜΑΤΑΙΟΙ ΟΙ ΚΟΠΟΙ ΜΑΣ

Ὁ διάσημος κωμικὸς τῆς ἑλληνικῆς μουσικῆς σκηνῆς κ. Κήτος Μπαστερίδης, ἀνάμεσα σὲ μερικὲς ὡρκιότατες συναδρέφισές του, ποὺ τοῦ διηγοῦνται ἐξυπνότατα ἀστεῖα, παρμένα ἀπὸ τὴν «Παπαροῦνα» μας. Μὰ ὁ ἄθλιος ποῦ νὰ γελάσῃ! Λὲς καὶ τὸ ἔχει εὐχὴ καὶ κατάρα νὰ μὴ χαμογελάσῃ κἄν!

Η ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΚΗ ΜΑΣ ΣΤΗΛΗ

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΑΣ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ ΤΟ ΑΥΡΙΑΝΟΝ ΓΚΡΑΝ-ΠΡΙ

—Ἐπιστολαί

Ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

Ἀξιότιμε κ. Πὼλ Νὸρ,

Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς παρακαλέσω θερμῶς ὅπως διὰ τῆς ἀγαπητῆς «Παπαρούνας» ἥτις ἀνέκαθεν ὑποστηρίζει μὲ ὅλην της τὴν δύναμιν καὶ εἰς κάθε ζήτημα τὸ ἱπποδρομιακὸν κοινόν, γράφουσα τὰ ἐπικαιρότερα ἱπποδρομιακὰ γεγονότα καὶ τὰ ἀκριβέστερα προγνωστικά, συστήσατε εἰς τοὺς ρέκτας διευθυντὰς τῆς Ἑταιρείας Ἱπποδρομιῶν νὰ αὐξήσουν ἀπαραιτήτως τὰ ταμεῖα συνθέτων καὶ ἁπλῶν στοιχημάτων τῆς Πελοΰζ διὰ νὰ μπορῇ ὁ κοσμάκης νὰ καταθέτῃ ταχέως τὸ παραδάκι του πέρνοντας ἔτσι τὸ ταχύτερον τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιστροφῆς πεζῆ. Καταθέτει πού καταθέτει ὁ κόσμος μὲ τὴν μεγαλειτέραν εὐχαρίστησιν τὸ παραδάκι του, δὲν εἶνε ἀνάγκη καὶ νὰ σκοτώνεται γι' αὐτὸ καὶ νὰ σκάῃ ἀπὸ τὸ στριμωξίδι.

Διατελῶ μετὰ τιμῆς
Πέσε πῆττα νὰ σὲ φάω

—Νέαι ἀνακρίσεις

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα ὑπὸ τῶν ἑλλανοδικῶν διεξάγονται νέαι ἀνακρίσεις κατὰ προπονητῶν καὶ ἀναβατῶν σχετικῶς μὲ τὰς ἀφανεῖς διαδρομὰς ὡρισμένων ἵππων κατὰ τὰς παρελθούσας ἱπποδρομίας. Αἱ ἀνακρίσεις αὗται γίνονται γιὰ νὰ περνάῃ ἡ ὥρα. Πληροφορούμεθα ὅτι αἱ ἐξηγήσεις τῶν ἐν λόγῳ ἀναβατῶν καὶ προπονητῶν θὰ κριθοῦν καὶ πάλιν ἐπαρκεῖς δεδομένου ὅτι οὗτοι ὑπεσχέθησαν νὰ γνωστοποιοῦν ὅπου δεῖ τὰς τυχαίας!! ἀφανείας ἢ ἐμφανίσεις τῶν ἵππων των.

—Ἐμφάνισις νέων προπονητῶν ἐν Αἰγύπτῳ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, 17 Ἰουνίου. (Ἰδιαίτερον τηλ. «Παπαρούνας»). — Ἐπεῖγον. Ταύτην τὴν στιγμὴν πληροφοροῦμαι ὅτι νέος ἀστὴρ ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν του εἰς τὸ ἀλογοπροπονητικὸν στερέωμα τῆς Ἀλεξανδρείας ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ νεαροῦ καὶ εὐηδοῦς Ἰνδοῦ προπονητοῦ Σωκρ. Ντίγκι — Ντάνγκα. Ὁ κ. Ντάνγκα πρὸς φόβον καὶ τρόμον ὅλων τῶν συναδέλφων του ἐνέγραψε τὸν πρῶτον του ἵππον «Ἡ ἀδελφή» ὅπως συμμετάσχῃ εἰς τὸ μέγα ἔπαθλον Ἀλεξανδρείας.

—Ἀλλαγὴ προπονήσεως

Ὁ ἀραβικὸς ἵππος «Νάμπι» ἀποσυρθεὶς τῆς μέχρι τοῦδε προπονήσεώς του ἤλλαξε τοιαύτην τοποθετηθεὶς εἰς τὸ διπλανὸν μπόξ.

Ὁμοίως εἰς τὸ διπλανὸν μὲ τὸν «Νάμπι» μπὸξ ἐτοποθετήθη ἀλλάξασα καὶ αὐτὴ προπόνησιν ἡ φορβὰς «Ἴγκλτσο».

—Ἐπιβολὴ προστίμου

Ἐπεβλήθη πρόστιμον δραχμῶν 500 εἰς τὸν ἀναβάτην Νταλιᾶνον διότι κατὰ τὰς ἱπποδρομίας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐσταύρωσε κυριολεκτικῶς τοὺς Κάδμον καὶ Ξιφομάχον. Ἐν ὑποτροπῇ ὁ ἐν λόγῳ ἀναβάτης θὰ μετατεθῇ εἰς τὴν ἔφιππον χωροφυλακὴν γιὰ νὰ λέγεται σταυρωτής.

—Ἡ ἀφετηρία τῶν 1400 μέτρων

Καθ' ἃ μᾶς ἀνεκοινώθη ἀπὸ τῆς Κυριακῆς ἀρχίζει ἡ ἐπαναχρησιμοποίησις τῆς ἀφετηρίας τῶν 1400 μέτρων καταργουμένης τῆς τῶν 1500. Πληροφορούμεθα ὅτι προσεχῶς θὰ καταργηθοῦν ἐπίσης καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι ἀφετηρίαι, αἱ δὲ ἱπποδρομίαι θὰ γίνωνται ἐπὶ ἀποστάσεως 50 μέτρων γιὰ νὰ τελειώνουν μιὰ ὥρα ἀρχήτερα.

—Ἀφίχθησαν δύο ἰσχυροὶ ἀραβικοὶ τοῦ ἐξ Ἀλεξανδρείας γνωστοῦ ὁμογενοῦς.— Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἀναμένονται καὶ ἄλλοι ἐκ Συρίας καὶ Αἰγύπτου.

Ὡς μόνη ἡ «Παπαροῦνα» προανήγγειλεν ἔφθασαν χθὲς οἱ ἐξ Αἰγύπτου ἀποσταλέντες ἀραβοϊρλανδικοὶ ἵπποι τοῦ ἐκεῖ γνωστοῦ ὁμογενοῦς μεγαλοϊδιοκτήτου. Ἐκ τῶν τεσσάρων οἵτινες ἐπρόκειτο νὰ σταλοῦν ἔφθασαν μόνον δύο, διότι οἱ ἄλλοι εἶνε ἀκόμη στὸ νοσοκομεῖον γιὰ νὰ παχύνουν καὶ καλοπουλιθοῦν ἐδῶ.

Τὴν ἀποστολὴν ταύτην πληροφορηθεὶς ὁ γνωστός μας ἐκ Συρίας φίλιππος κ. Σκαμπίλλα Πασᾶς διεμαρτυρήθη ἐντόνως μέσῳ τοῦ Συριανοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διότι εὑρέθη Αἰγύπτιος νὰ ἀντιδράσῃ εἰς τὴν δουλειά του τὴν ὁποίαν αὐτὸς πρωτόβαλε μπροστά. Καὶ ἡμεῖς ἀναγνωρίζοντες τὰς προσπαθείας τοῦ φιλτάτου Σκαμπίλλα Πασᾶ ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἱπποπαραγωγῆς παρακαλοῦμεν τὴν Φίλιππον Ἕνωσιν νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τοῦ λοιποῦ εἰς ἄλλον πλὴν τοῦ Πασᾶ νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἵππους διὰ τὸν ἱππόδρομόν μας, δεδομένου ὅτι ὅλοι οἱ μέχρι σήμερον ἀποσταλλέντες καὶ ἂν δὲν κάνουνε γιὰ κοῦρσες, πάντως δὲν εἶνε τελείως ἄχρηστοι, δύνανται δὲ κάλλιστα νὰ χρησιμοποιηθοῦν γιὰ κάρρα.

—Ἡ δίκη τῶν Ντοπαριστῶν

Χθὲς ἔληξεν ἐνώπιον τοῦ Τριμελοῦς ἡ δίκη τῶν ντοπαριστῶν τοῦ Φαληρικοῦ Δέλτα κ. κ. Ε. Καραμέλλα, Γ. Πρεζάκια, Δ. Χαπάκη καὶ τοῦ Γάλλου Ζὼρζ Ἐνεσσί. Ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη ὁμοφώνως τῶν ντοπαριστῶν ἀθωωθέντων παντηγυρικῶς.

Τὸ δικαστήριον ἀφ' ἑτέρου λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰς τεχνικὰς καὶ χημικὰς γνώσεις τῶν κατηγορηθέντων, συνέστησε νὰ διορισθοῦν εἰς τὸ Γενικὸν Χημεῖον τοῦ Κράτους. Εἷς ἐκ τούτων προορίζεται διὰ τὴν κατόπιν τῆς φυλακίσεως τοῦ κ. Γαλοπούλου κενωθεῖσαν θέσιν τοῦ διευθυντοῦ. Ἡ ἀθωωθέντες εἰς συντάκτην μας ὅστις τοὺς ἐπεσκέφθη διὰ νὰ τοὺς συγχαρῇ ἐδήλωσαν ὅτι ὄχι μόνον ἄλογο, ἀλλὰ καὶ χελῶνα μποροῦν νὰ κάνουν νὰ γκαλοπάρῃ, καλλίτερα ἀπὸ τὸν ἰσχυρότερον καθαρόαιμον. Κατόπιν τῶν ἄνω δηλώσεων καὶ τῶν δυσκολι-

(Συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα)

ΑΛΩΝΙ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

ΑΝ ΕΖΟΥΣΕ ΣΗΜΕΡΑ Κ' ΕΒΓΑΙΝΕ ΓΥΜΝΟΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Ἀ ρ χ ι μ ή δ η ς. Εὕρηκα! Εὕρηκα!
Ἀ σ τ υ ν ο μ ι κ ό ς. Τί εὕρηκες, βρέ; Τράβα στὸ τμῆμα, βρωμογυμνιστή!
(Ἀπὸ τὸ ἰταλικὸ «Τραβάζο ντέλλε Ἰντέε»).

ΕΝ-ΧΟΙΡΙΔΙΟΝ ΚΑΛΑΜΠΟΥΡΙΣΤΟΥ

Η ΟΔΗΓΟΣ ΑΛΟΓΟ - ΠΑΙΓΝΙΩΝ

ΜΑΘΗΜΑ 42ον

Ἐνοικιάζεται ἕνα κεντρικὸν κατάστημα τὸ ὁποῖον μεταβάλλετε εἰς ἐργοστάσιον ἀλαντοποιΐας. Κατόπιν καλεῖτε δύο φίλους σας Νίκον καὶ Λουκᾶν καὶ τοὺς ὑποχρεωνετε νὰ κλεισθοῦν εἰς τὴν παγονιέραν τοῦ καταστήματός σας ἕως ὁτου ἔρθῃ ἡ κατάλληλη στιγμή. Οἱ πελάται ὅλοι ἀνεξαιρέτως φεύγουν καταγοητευμένοι ἀπὸ τὴν περιποίησίν σας καὶ τὴν ἐκλεκτὴν ποιότητα τῶν προϊόντων σας, μόνον μία πελάτις, μᾶλλον γεροντοκόρη, περιεργάζεται ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν τὰ προϊόντα σας χωρὶς νὰ βρισκῃ τίποτε τοῦ γούστου της. Ξαφνου θυμόσαστε τοὺς φίλους σας τοὺς ὁποίους σπεύδετε νὰ δείξετε εἰς την ἐν λόγῳ πελάτιδα. Αὐτὴ κατάπληκτος σᾶς ἐρωτᾷ: Τί εἶνε αὐτὸ ποὺ μοῦ δείχνετε; Τότε ἐσεῖς ἀνεβαίνετε ἐπάνω στὸν πάγκο καὶ φωνάζετε:

—Εἶνε ἕνα Λευκά-Νικο!!

Καὶ τηλεγραφεῖτε τὸ γεγονὸς εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν ὡς πρωτοφανές.

ΜΑΘΗΜΑ 43ον

Καλεῖτε εἰς τὸ σπίτι σας μίαν ἀγέλην ἀπὸ θεῖες καὶ τὶς κλείετε καταλλήλως σ' ἕνα δωμάτιον ἀφοῦ προηγουμένως τὶς καταστήσετε προσεκτικὲς ὅπως μὲ τὴν πρώτην ἐμφάνισιν ἑνὸς φίλου σας ἀρχίσουν ὅλες μαζὺ νὰ θορυβοῦν καὶ ἄπομα κρύνεσθε. Πράγματι ἐντὸς ὀλίγου καταφθάνει ὁ φίλος σας. Ἀμέσως γιὰ νὰ τὸν περιποιηθῆτε τὸν ὁδηγεῖτε εἰς τὸ διπλανὸν δωμάτιον μὲ το δωμάτιον τῶν θειῶν σας αἱ ὁποῖαι ἀρχίζουν τὰ μουγκρητά. Τότε ὁ φίλος σας ξαφνισμένος θὰ σᾶς ρωτήσῃ τί βοῆ εἶνε αὐτή; Σεῖς τότε λαμβάνετε ὕφος Ναπολέοντος καὶ βροντοφωνεῖτε:

—Εἶνε σταθμὸς πρώτην βοη-θειῶν.

Ὅπου μεταφέρεσθε σὲ λίγο διὰ τὰ περαιτέρω.

ΜΟΥΛΟΣ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΑΘΗΜΑ 44ον

Γιὰ νὰ γίνῃ τὸ κατωτέρω καλαμπούρι πρέπει νὰ βρίσκεσθε ἀπαραιτήτως μακρυὰ ἀπὸ τὴν Σαλαμῖνα. Τὸ γιατὶ θὰ τὸ ἰδῆτε στὸ τέλος.

Ὅταν βρεθῆτε μὲ τοὺς φίλους σας φέρνετε ἐπιτηδείως τὴ συζήτησι καὶ τοὺς λέτε ὅτι ἀπὸ τὸ σπίτι σας βλέπετε τὴ Σαλαμῖνα, ἐνῷ αὐτὸ εἶνε βέβαια ἀδύνατον. Αὐτοὶ θὰ γελάσουν, ἐσεῖς θὰ ἐπιμείνετε καὶ θὰ καταλήξετε σὲ στοίχημα. Τοὺς λέτε νὰ ἔλθουν τὴν ἄλλη μέρα σπίτι σας γιὰ νὰ πεισθοῦν. Σεῖς ἀπὸ νωρὶς παίρνετε ἕνα μεγάλο κλουβὶ καὶ πᾶτε στὸν Κεντρικὸ Ταμεῖα τοῦ Κράτους καὶ τὸν παρακαλεῖτε νὰ σᾶς δώσῃ μερικὰ ποντίκια. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ τοῦ τὰ πάρετε ὅλα, διότι ναὶ μὲν εἴπαμε νὰ κάνουμε καλαμπούρι, ἀλλὰ ὄχι νὰ ρημάξουμε καὶ τὸ Δημόσιο Ταμεῖο. Τὰ πᾶτε σπίτι σας καὶ τὰ κρύβετε μέσα στὴ σάλα, ὅπου θὰ δεχθῆτε τοὺς φίλους σας.

Ὅταν ἔλθουν αὐτοί, θὰ ἀρχίσετε συζήτησι γιὰ διάφορα ἄλλα πράγματα, ἐκτὸς γιὰ τὸ στοίχημα, ἕως ὅτου στὸ τέλος θὰ βαρεθοῦν καὶ θὰ σᾶς ποῦν:

— Καλά, ἀλλὰ δὲ μᾶς ἔδειξες τὴ Σαλαμῖνα!

Τότε, δείχνοντάς τους τὴ σάλα καὶ τὰ ποντίκια, τοὺς λέτε:

— Ἰδοὺ ἡ... Σάλα-μῦς!..

Ὕστερα ἀπὸ λίγο ἡ ψυχή σας θὰ πάῃ στὴν Σαλαμῖνα, κοινῶς.... στὴν Κούλουρη.

Κ. ΔΟΚΗΣ

ΜΑΘΗΜΑ 45ον

Γιὰ τὴ διάπραξι τοῦ κάτωθι ἀλογο—παιγνίου προμηθεύεσαι ἕνα μούσμουλο, τὸ βάζεις μέσα στὴν τσέπη σου καὶ πᾶς ὁλοῖσια μὲ μιὰ ἀξίας ἀλόγου συναναστροφὴ καὶ εὑρίσκεις μιὰ θέσι κοντὰ στὴν ὀξώπορτα καὶ κάθεσαι σοβαρός. Ἐκεῖ, ἀφοῦ ἀφίσῃς καὶ ὁμιλήσουν ἄλλοι καὶ τὰ ποῦν ὅλα, ἀρχίζεις καὶ σὺ μὲ ὕφος σοβαρὸν καὶ λὲς γιὰ λογῆς-λογῆς ἄξια καὶ ἀνάξια ἀλόγου ἰδικά σου πράγματα καὶ ἐν τέλει λές:

— Βρὲ ἀδερφέ, μέρα δὲν περνάει ποὺ νὰ μὴν εὑρεθοῦν πεταγμένα καὶ πεντέξῃ μούλικα στοὺς δρόμους.

Οἱ ἄλλοι σὲ ἀκοῦνε σοβαρὰ καὶ ἐσὺ ἐξακολουθεῖς σοβαρότερα:

— Καὶ ὅμως, κύριοι, ὅλοι ξέρετε τί σπουδαῖοι γίνονται κατόπιν αὐτοὶ οἱ μοῦλοι. Παντοῦ διαπρέπουν. Ἄφισε δὲ ὡς συγγραφεῖς! Ἐκεῖ γίνονται ὑπέροχοι. Ἐγώ, καθὼ φιλόβιβλος, ἔχω ἀριστουργήματά τους στὴ βιβλιοθήκη μου. Ἔχω δὲ μερικοὺς τόμους ποὺ εἶνε ὑπέροχοι. Σὲ ὅλους τοὺς ἔδοσα καὶ τοὺς διάβασαν καταμαγευτήκανε.

Ἄμα τῆς αὐτά, θ' ἀντιληφθῆς ὅτι πολλοὶ ἐκ τῆς συναναστροφῆς θὰ θέλουν νὰ τοὺς δανείσῃς κανένα τέτοιο τόμο καὶ γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνῃς τὴν παράκλησί τους λές:

— Ἂν θὰ ἤθελε κανένας κύριος ἀπὸ σᾶς, μὲ πολλή μου εὐχαρίστησι θὰ τοῦ ἔδινα μερικούς.

Εἰς τὴν εὐγενῆ αὐτὴ προσφορά σου νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι κάποιος ἐκ τῆς συναναστροφῆς θὰ εὑρεθῇ ἀσφαλῶς ποὺ θὰ σοῦ εἰπῇ:

— Ἐγὼ θὰ ἤθελα...

Τότε ἐσὺ βγάζεις ἀπὸ τὴν τσέπη σου τὸ μούσμουλον, τὸ ἐπιδεικνύεις καὶ λές:

— Ὁρίστε τό-μους—μού-λων!

Τὸ καλαμποῦρι τοὺς τὸσκασες μιὰ χαρά, διό... τὸ σκᾶς καὶ σὺ στὰ πόδια, ὧν ἐν ἀπολύτῳ ἀσφαλείᾳ, κατόπιν τῆς.... συλλήψεως τῆς... Γενικῆς Ἀσφαλείας.

ΣΑΧΛΑΜΠΟΥΡΔΑΣ

ΒΙΑΣΤΙΚΑ ΚΑΛΑΜΠΟΥΡΙΑ

— Γιατὶ ἕνας ὑπολοχαγὸς ποὺ παίρνει μιὰ γυναῖκα ποὺ τὴ λένε Ἀνθή, ὑποβιβάζεται ;

— Διότι γίνεται... Ἀνθηπολοχαγός.

***

— Πῶς λέγονται τὰ κορίτσια τῆς Δεσφίνας ;

— Δεσφινίδες !

***

— Πῶς λέγεται ὁ κάτοικος τοῦ χωρίου Σπάτα ;

— Σπάταλος.

***

— Ποιὸ εἶνε τὸ ἀκριβώτερο μέρος τῆς Ἑλλάδος ;

— Ὁ... Ἀλμυρός.

***

— Ὅταν ἀπὸ τὴν κάλτσα τῆς Ἕλλης φύγῃ ἕνας πόντος, τί γίνεται ;

— Ἑλλήσποντος! (βαρᾶτε του).

***

— Γιατὶ οἱ Καλαματιανοὶ εἶνε πάντοτε ὑγιεῖς ;

— Διότι ἅμα τοὺς ρωτᾶς ποιὰ εἶνε ἡ πατρίδα τους, λένε... Καλά-μαι.

***

— Πῶς λέγεται ὁ κατάλογος τοῦ ἐστιατορίου ;

— Λίστα.

— Καὶ ὁ ἐστιάτωρ ;

— ...Λίσταρχος.

Καὶ μὴ χειρότερα νὰ λέμε!

ΕΤΕΡΟΣ Κ. ΔΟΚΗΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠ' ΟΛΟΝ ΤΟ...ΕΘΝΟΣ

ΔΙΑΡΚΩΣ ΝΤΟΡΤΙΑ

Εἰς τὴν πασίγνωστον πολίχνην Βανέλλι τῆς Τσεχοσλοβακίας διεξήχθη ἕνα περίεργον μάτς ταβλιοῦ κατ' αὐτάς. Ὁ γνωστὸς μαγγιῶρος παίκτης Γερβάσιος Στραγκὼφ ἐστοιχηματίσε μὲ τοὺς διασημους ταβλαδόρους Ντούμαν, Καραγιὰν καὶ Ἀλεξάντερ, ὅτι ἐπὶ δύο ἡμέρας θὰ παίζῃ συνεχῶς πότε μὲ τὸν ἕναν καὶ πότε μὲ τὸν ἄλλον χωρὶς οὐδεὶς νὰ δυνηθῇ νὰ κερδίσῃ καὶ ἓν ἀκόμη παιχνίδι.

Τὸ καταπληκτικὸν εἶνε ὅτι ὁ Στραγκὼφ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος δὲν ὡμίλει οὔτε ὕβριζε καὶ τὸ ἔτι καταπληκτικώτερον ὅτι τοὺς ἐκέρδισεν ὅλους ἐνῷ διαρκῶς καθε φορὰν ποὺ ἔρριπτε τοὺς κύβους ἔφερνε ντόρτια! μιμούμενος εἰς τοῦτο τὸν Ἰούλιον Καίσαρα κατα τὴν διάβασιν τοῦ Ρουβίκωνος....

ΝΕΟΣ ΑΓΙΟΣ

Ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς γερμανικῆς πόλεως Ντίλερ, τῶν περισσοτέρων ἐθνικοσοσιαλιστῶν διεδέθη... Ἑβραῖος ὅτι τὰ ἐντόσθια (πνευμενες, σηκοτάκια, σπλῆνες κλπ. μεζεδάκια) τοῦ ἀποθανόντος πρὸ ὀγδοήκοντα ἐτῶν μεταπράτου Μακμαὼν Σαρφατῆ, εὑρέθησαν τελειώς ἄθικτα ἐκεῖ ὅπου εἶχεν ἐνταφιασθῆ.

Τῆς τρομερᾶς ταύτης ἀποκαλύψεως προηγήθησαν περίεργα ὄνειρα τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἐθνικοσοσιαλιστῶν. Πιεζομενοι ὑπὸ τῶν ἐν ἀναστατώσει κατοίκων ἠναγκάσθησαν καὶ οἱ Θεολόγοι ἀκόμη νὰ πιστεύσουν ὅτι πρόκειται περὶ θαύματος καὶ νὰ καταγράψουν μεταξὺ τῶν Ἁγίων καὶ τὸν Ἅγιον Μακμαών.

Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε ὅμως καὶ τόσον περίεργον. διότι, ὡς εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσωμεν τὸ νοῆμον κοινόν μας, ὁ Μακμαὼν κατα τὴν νεότητά του εἰς μίαν στιγμὴν ἐξαιρετικῆς πείνης λόγῳ τῆς τότε ὀξείας οἰκονομικῆς κρίσεως, κατε βρόχθισε ἕναν σκοπὸν χωροφύλακα.

Γνωστοῦ δὲ ὄντος ὅτι «ὁ σκοπος ἀγιάζει τά.....μέσα», τὰ πράγματα διευκρινίζονται.

ΚΑΤΙ ΗΞΕΡΕ

Ἡ ὥρα ἦτανε ἐνδεκάτη πρωϊνή. Κατάλληλη ὥρα γιὰ νὰ πάρῃ ἡ μαμᾶ τὴν κοροῦλα της, μιὰ ἔξυπνη καὶ χαριτωμένη μικροῦλα, ἀπὸ τὰ τσαχπίνικα ματάκια τῆς ὁποίας δὲν ἦτανε δυνατὸ νὰ ξεφύγῃ τίποτε, καὶ νὰ τὴν συνοδεύσῃ στὸ Μουσεῖο, ἀφοῦ μάλιστα τῆς τὸ εἶχε ὑποσχεθῆ ἀπὸ τὴν προηγουμένη, ἔπρεπε πάσῃ θυσίᾳ ἡ μαμᾶ νὰ τηρήσῃ τὴν ὑπόσχεσή της, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καὶ ἔκανε. Εἰς τὰς 11 καὶ 10 πρῶτα λεπτὰ περπατοῦν μαζὺ στὸ πάρκο τοῦ Μουσείου. Σὲ μιὰ στιγμὴ ἡ περίεργη μικροῦλα, ἡ ὁποία δὲν παραλείπει νὰ ζητῇ νὰ τῆς λύνουν ὅλες τὶς ἀπορίες καὶ νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμη της γιὰ ὅ,τι βλέπει, σταματᾶ μπροστὰ σὲ ἕνα ἄγαλμα σατύρου, ἔχοντος ἀμφίεσιν πρωτοπλάστου, δηλαδὴ τὸ ἀπαραίτητον φύλλον συκῆς, ποὺ ἦτανε στημένο σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ στενὰ δρομάκια τοῦ πάρκου. Ἀφοῦ κάθισε γιὰ λίγο καὶ κύτταξε τὸν γυμνὸ σάτυρο μὲ προσοχή, γυρίζοντας τὸ κεφάλι μὲ ἀπέχθεια πρὸς τὴν μαμᾶ, τῆς λέει, δείχνοντας τὸ ἄγαλμα:

— Καλὰ ἔπαθε αὐτὸς ὁ γέρος, μαμᾶ, καὶ μαρμάρωσε. Ἀφοῦ ἔφτασε σὲ τέτοια ἡλικία καὶ εἶνε ἀκόμα ἄχρηστος!

— Καὶ πῶς τὸ κατάλαβες ἐσύ, μπεμμπέκα, ὅτι εἶνε ἄχρηστος ; Ἦτανε τὸ ἐρώτημα τῆς μαμᾶς, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς περίμενε ἀπὸ τὴν κοροῦλα της καμμιὰ ἀπὸ κεῖνες τὶς ἔξυπνες μέν, ἀλλὰ ἀθῶες παιδικὲς ἀπαντήσεις.

— Μὰ δὲν βλέπετε, καλὲ μαμᾶ, τόσος μεγάλος ἄνθρωπος καὶ ἔχει ἀκόμη φύλλο, ἐνῷ ὁ μπέμπης ποὺ παίζαμε μαζύ, ἂν καὶ εἶνε πολὺ μικρότερος ἀπὸ αὐτόν, ἔχει καρπό ;

ΖΑΝ

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΜΑΣ ΕΡΕΥΝΑΙ

ΕΦΩΤΑΓΩΓΗΘΗ ΧΘΕΣ ΤΗΝ ΝΥΚΤΑ Ο ΛΟΦΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΑΠΠΟΥ

ΤΙ ΗΛΘΕΝ ΕΙΣ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΟΣ

Λόφος τοῦ Φιλοπάππου. Εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς φράσεως αὐτῆς οἱ πάντες ἐξεγείρονται. Οἱ πατέρες καὶ αἱ μητέρες ἐξεγείρονται, διότι ἔχουν κόρες. Τὰ κορίτσια καὶ τὰ ἀγόρια διεγείρονται—μὲ συγχωρεῖτε διὰ τὴν ἄνευ προθέσεως ἀλλαγὴν τῆς προθέσεως. Ἂν ἐρωτήσετε ἕναν νέον θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ, ἐνῷ ἀπὸ τὸ στόμα του θὰ ρέῃ μέλι τοῦ Ὑμηττοῦ:

— Ὁ λόφος!... Ἕνας λόφος εἶνε τὸ γλυκύτερο πρᾶμα... Ἕνας λόφος δίδυμος... Τὰ πάντα στὴ ζωὴ εἶνε ἕνας λόφος..

Πῶς πηγαίνει κανεὶς στὸν λόφον αὐτόν ; Μπορεῖτε νὰ πάρετε τὸ 16 τράμ. Ἀλλὰ κατὰ τὶς δέκα τὸ βράδυ—αὐτὴν τὴν ὥρα... δέχεται ὁ Φιλόπαππος στὸ λόφο του—στὸ τράμ εἶνε συνωστισμὸς καὶ τὸ μεταφορικὸν αὐτὸ μέσον καταντάει ἀνθυγιεινὸ. Ὅταν θὰ κατεβῆτε στοὺς πρόποδας τοῦ λόφου, θὰ εἶσθε κατάκοποι καὶ γιὰ ν' ἀνεβῆτε θὰ θέλετε καβάλλα. Πηγαίνετε λοιπὸν μὲ τὰ πόδια. Καὶ ὄχι μόνοι, ἀλλὰ ζευγαρωμένοι. Καὶ ἔτσι, ἐνῷ τὰ πόδια σας θὰ ἐργάζωνται διὰ τὴν ἀνάβασιν, νὰ μὴ μένουν τὰ χέρια σὲ ἀργία, οὔτε τὰ στόματα, ἀλλὰ νὰ κάνουν καὶ κεῖνα τὴ δουλειά των. Ν' ἀνεβαίνετε λοιπὸν διπλοῖ, ἀλλὰ νὰ προσέχετε μήπως γυρίσετε τριπλοῖ, διότι ὁ Φιλόπαππος ἔχει κάμει σύμβασι μὲ τοὺς μαιευτῆρες, νὰ τοὺς στέλῃ πελατεία.

Ὁ δρόμος εἶνε εὔκολος. Θὰ περάσετε ἀπὸ τὸ Θησεῖο. Εἶνε ἀναγκαῖον ὅλοι οἱ νέοι καὶ πρὸ παντὸς οἱ νέοι ποὺ ἀνεβαίνουν στὸ λόφο, νὰ περάσουν ἀπὸ... θησεῖον. Προχωρεῖτε κι' ἀφίνετε πίσω σας τὴν Ἀκρόπολι Οἱ δεσποινίδες ἀφίνουν πίσω τους τὸν Παρθενῶνα καὶ δὲν τὸν βρίσκουν πειά... στὴ θέσι του ὅταν γυρίζουν.

Ἐκεῖ ἐπάνω λοιπὸν συμβαίνουν τὰ σπουδαιότερα γεγονότα τῆς σαιζόν. Ἡ «Παπαρούνα» εἶχε τὴν φιλοδοξίαν νὰ τὰ φέρῃ εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος. Ἀλλὰ πῶς νὰ φέρῃ εἰς τὸ φῶς πράγματα ποὺ συμβαίνουν στὸ σκοτάδι ; Ἰδοὺ τὸ πρόβλημα. Ἐσκεφθήκαμε νὰ ἐκμεταλλευθοῦμε τὴν ἐδῶ παραμονὴν τοῦ κ. Κρισναμοῦρτι. Ἀπετάθημεν λοιπὸν εἰς τὸν Ἰνδὸν Μεσσίαν καὶ τὸν παρεκαλέσαμε νὰ ἀνατείλῃ τὸν ἥλιον στὶς δέκα τὸ βράδυ. (Γιὰ σκεφθῆτε ἀλήθεια, τί σημεῖα ὑπερφυσικὰ καὶ τέρατα παράξενα θὰ ἀπεκαλύπτοντο, ἂν ἔβγαινε αἰφνιδιαστικὰ ὁ ἥλιος τὴν ὥραν αὐτὴν τῆς νυκτός!) Ὁ κ. Κρισναμοῦρτι ἐδέχθη, ἀλλ' ὁ ἥλιος ὑπῆρχε φόβος μόλις θ' ἀντίκρυζε τὰ ὄργια τοῦ λόφου, νὰ κρυφθῇ ἀπὸ ντροπή.

Ἀλλάξαμε σχέδιο. Συνεβλήθημεν μὲ τὴν ἠλεκτρικὴν ἑταιρίαν καὶ ἐστήσαμε ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἕνα λαμπτῆρα πολλῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων. Θὰ μᾶς κατηγορήσετε ὅτι ἐπρόκειτο νὰ κρατήσουμε φανάρι. Ὄχι, κύριοι, φανάρι, ἀλλὰ λαμπτῆρα.. Ἡ ἐγκατάστασις ἑτοιμάσθηκε καὶ χθὲς τὸ βράδυ, περὶ τὴν δεκάτην ὥραν ἀνάψαμε τὸν λαμπτῆρα. Ὁ λόφος ἐφωτίσθη ὁλόκληρος καὶ τὰ ὅσα ἀντικρύσαμε, ἂν τὰ ἐγράφαμε ἐλεύθερα καὶ λεπτομερῶς, θὰ ἐκοκκίνιζε καὶ αὐτὴ ἡ«Παπαροῦνα» ἀπὸ τὴν ντροπή της.

Τὰ φουστάνια εἶχαν χάσει τὸν προορισμό τους, τὸ νὰ σκεπάζουν δηλαδὴ τὰ γυναικεῖα σώματα. Τὰ κάτω ἄκρα τῶν γυναικῶν εἶχαν προσχωρήσει εἰς τὸ κίνημα τοῦ γυμνισμοῦ. Τὰ γοβάκια εἶχαν χάσει καὶ κεῖνα τὸ δικό τους προορισμό, τὸ νὰ πατοῦν στὸ χῶμα. Τὰ σουτιὲν εἶχαν κηρύξει ἀπεργίαν. Ρόλον ἀπεργοσπάστου ἔπαιζαν αἱ ἀνδρικαὶ παλάμαι. Παρομοίαν ἀπεργίαν εἶχαν κηρύξει καὶ οἱ ἀνδρικὲς ζῶνες. Ἀλλὰ τὴν μεγαλειτέραν ἀνυποταξίαν τὴν εἶχαν κηρύξει τὰ κουμπιά. Κουμπὶ κουμπωμένο δὲν ὑπῆρχε. Ὅλες οἱ κουμπότρυπες ἦσαν χωρὶς κουμπί, ἐκτὸς μιᾶς, ἡ ὁποία εἶχε κουμπωθῆ μὲ τὸ περίφημο κουμπὶ τῆς Ἀλέξαινας. Πολλὲς κοπέλλες εἶχαν μπουγάδα. Εἶχαν ἁπλώσει δίπλα ἕνα ροῦχο των, νὰ στεγνώσῃ, μ' ὅλο ποὺ δὲν ἦταν ἥλιος.

Ἐκεῖ ὑπῆρχαν πολλὲς μοδιστροῦλες, ποὺ ὅταν τὶς ρωτήσαμε τί ἔκαμναν ἐκεῖ, μᾶς ἀπήντησαν ὅτι ἐδίδασκαν στοὺς φίλους των τὸ ρόλο τῆς δακτυλήθρας. Ἕνας ἀθλητὴς μᾶς εἶπε ὅτι ἀνέλυε στὴ φίλη του τί εἶνε τὸ ἀγώνισμα ἐπὶ κοντῷ. Ἕνας ἄλλος, δρομεὺς αὐτός, ἐδίδασκε τὴ δική του σκυταλοδρομία ἐπὶ τόπου. Ἕνας ράφτης ἐμάθαινε τὴν καλή του πῶς κόβουν τὰ μανίκια. Ἕνα φανταράκι εἶχε προβιβασθῆ σὲ... σωματάρχη καὶ ἔκαμνε γυμνάσια ἐφόδου μὲ ἐφ' ὅπλου λόγχη. Ἕνας φοιτητὴς τῆς Νομικῆς ἐδίδασκε τὴ φίλη του τὸ δίκαιον γειτονικῆς ἐπικρατείας. Ἕνας ζαχαροπλάστης ἐμάθαινε τὴ μικρή του πῶς παρασκευάζονται τὰ σιρόπια.

Ἕνας γιατρὸς γυναικολόγος ἔκανε πειράματα καὶ παρατηρήσεις ἐπὶ μιᾶς νέας, ποὺ συνώδευε: «Ἐργάζομαι, μᾶς εἶπε, γιὰ τὴν πρόοδο τῆς ἐπιστήμης». Ἕνας καθηγητὴς ἐδίδασκε μιὰ μπεμπέκα τὸ μάθημα τῆς μυθολογίας «περὶ τῆς Λήδας καὶ τοῦ Διός, ποὺ μετεμορφώθη εἰς κύκνον». Τὴν διδασκαλίαν ἠκολούθει ἡ πρᾶξις. Ἕνας μανάβης προσεπάθησε νὰ πείσῃ τὸ κορίτσι του ὅτι τὰ ὀρεκτικώτερα φροῦτα τῆς ἐποχῆς εἶνε τὰ ἀγγούρια. Ἕνας ζωγράφος δὲν ἐλησμόνει τὴν τέχνην του, ἀλλὰ μετεχειρίζετο ἐπιδεξίως τὸν χρωστῆρα.

Μία παντρεμμένη, ποὺ εὑρίσκετο ἐκεῖ μὲ τὸν ἐραστήν της, ἔγινε μέντιουμ καὶ μᾶς εἶπε: «Αὐτὴν τὴν ὥραν ὁ ἄνδρας μου, μ' ὅλο ποὺ βρίσκεται μακρυά μου, ξέρω τί κάνει: τρώει ξυλο-κέρατα». Μία ἄλλη ἔγινε προφήτης καὶ ἐπροφήτευσε τί θὰ γίνῃ σὲ ἐννέα μῆνες. Μία τρίτη ἀπάνω στὸν μεγαλείτερο ἐνθουσιασμό της ἀνέκραξε τοῖς: «Λοῦρο, Λοῦρο, Λοῦρο!» Εἴχαμε καὶ πειράματα τηλεοράσεως: Μιὰ μικρὴ, ποὺ κατήγετο ἀπὸ τὴν Πόλι, διετείνετο ὅτι ἔβλεπε τὴν πατρίδα της. Ἕνας δικαστικός, ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμά του, ἀνέκραξε εἰς τὴν ἐρωμένη του: «Κατηγορουμένη, ἐγέρθητι.» Καὶ γιὰ νὰ ἐγερθῇ ἡ κατηγορουμένη καταλαβαίνετε τί στάδιον εἶχε. Αὐτὴν τὴν ὥρα εἰς τὸ βουνὸ δὲν ἔβλεπες τίποτε ἄλλο, παρὰ, ὅπως λέγει καὶ ὁ ποιητής, «ἐδῶ κορμιά, ἐκεῖ κορμιά, στρωμένα νὰ ἀσπρίζουν»....

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ πρόβαλλε στὴν κορυφὴ τοῦ λόφου ἕνας γέρος μὲ γένεια καὶ χλαμύδα. Τὸν πλησιάσαμε νὰ μάθουμε ποιος εἶνε:

— Εἶμαι ὁ Φιλόπαππος, μᾶς εἶπε. Εἶμαι ὁ παπποῦς τῶν εἰδυλλίων, ὁ παπποῦς τῆς ἐρωτικῆς φιλίας καὶ γι' αὐτὸ μὲ ὠνόμασαν Φιλόπαππο. Εἶμαι καὶ ὁ παπποῦς ὅσων παιδιῶν θὰ προέλθουν ἀπὸ τὸν λόφον τοῦτον. Ὅλα τὰ ἄλλα ἐδάφη παράγουν δένδρα καὶ χόρτα. Ὁ δικός μου λόφος ὅμως παράγει παιδιά. Ναί, κύριοι, στὶς πλαγιὲς τοῦ λόφου τούτου φυτρώνουν τὰ μωρουδέλια σὰν ραπανάκια!...

— Ξέρεις ὅμως, τοῦ εἴπαμε, ὅτι τὸ Τμῆμα Ἠθῶν θὰ σὲ κατηγορήσῃ ὅτι διατηρεῖς σεπαρέ ;

— Ποιοὶ θὰ τολμήσουν, ἀνέκραξε μὲ θυμόν, νὰ κατηγορήσουν ἐμένα, ὁ ὁποῖος προσφέρω τόσες ὑπηρεσίες στὸν τόπο ; Τί θὰ ἐγίνοντο τὰ ὀρφανοτροφεῖα χωρὶς ἐμένα ; Δὲν θὰ ἔκλειναν ἀπὸ ἔλλειψι παιδιῶν τροφίμων ; Τί θὰ ἐγίνοντο οἱ μαιευτῆρες, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὰ πολλὰ κεσάτια, ἂν δὲν ὑπῆρχα ἐγώ, θὰ ἠναγκάζοντο ν' ἀλλάξουν ἐπάγγελμα ; Ἔπειτα αὐξάνω τὸν στρατὸν τῆς πατρίδος καὶ συντελῶ εἰς τὸ νὰ γνωρίσουν οἱ δεσποινίδες τὴν κατάστασιν τῆς κυρίας. Λίγες ὑπηρεσίες εἶνε αὐτές ; Ἀλλὰ δὲν πιστεύω νὰ μὲ κατηγορῆτε σοβαρά. Διότι ἕνας ἀστυφύλαξ τοῦ Τμήματος Ἠθῶν ἦτο πρὸ ὀλίγου ἐδῶ καὶ ἔδειχνε σὲ μιὰ μικροῦλα τὴ χρῆσι τοῦ κλόμπ.

Ταῦτα εἶπε ὁ Φιλόπαππος. Ἄρπαξε ὕστερα ἀπὸ τὴ μέση μιὰ παξιμαδοῦλα καὶ ἐκλείσθη εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐμεῖς συνεχίσαμε τὰς συνεντεύξεις μας μὲ τὰ ζευγάρια. Ἀλλ' ἐκεῖ παρίστατο, ἄγνωστον πῶς ἀναρριχηθεῖσα μέχρι τῆς κορυφῆς, ἡ Γεωργία ἡ κουτσή, ἡ ὁποία, ἐπειδὴ εἶδε τοὺς ἄνδρες ν' ἀγαποῦν τόσο πολὺ τὶς γυναῖκες, θύμωσε καὶ ἀπὸ τὴ ζήλεια της ἔσπασε τὸ λαμπτῆρα μας. Καὶ ὁ λόφος ἐβυθίσθη εἰς τὸ σκότος τῆς Κολάσεως. Ἂς περιμένουμε νὰ ἰδοῦμε τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα ἢ μᾶλλον ὁ ἑνατος μήν...

ΜΠΕΡΜΠΑΝΤΗΣ

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

ΘΑΛΑΣΣΟΠΟΙΗΣΗ

ΤΟΥ ΠΑΒΟΥ Τ' ΟΡΓΙΟ

Συθέμελα συγκλόνισα, ἔτσι σὰν
(Ποσειδὼς ἀψής,
τῆς θάλασσας τὰ κούφια βάθια,
στὸ ραντεβοῦ πηγαίνοντας μιᾶς
('Αμφιτρίτης Μελαψῆς
—ὤ τῆς ἀγάπης παθια!!!

***

Μ' εἶδεν ἡ σκυλλομοῦρα μου ποὺ
κράταγα τὴν τρίαινα
καὶ τρέμανε στὸ διάβα μου τὰ
(ψάρια,
πανέμορφος ὡς ἔρωτας ὡς πήαινα
καὶ χούμηξεν ἀπάνω μου σὰν ὕαι-
(να
κι' ἔβραζε τὸ κορμὶ ποὺ γὼ θὰ μί-
(αινα
σὰ χίλια σαμοβάρια.

***

Κι' ὡς σὲ σφουγγάρια ξάπλωσα
(νὰ ξαποστάσω, ζωντανά,
σφουγγίζοντας τὸν ἴδρο μου μὲ
(δαῦτα,
ἡ φλόγα ποὺ τὴν ἔκαιγε σὰν ἀνα-
(μένη νάφτα
ἀπάνω μου τὴν ἔσπρωξε ξανά.

***

Καὶ τὰ κορμιὰ μπλεχτήκανε μὲ
(μανιασμένο ἀνέσασμα,
τὰ χίλιω χταποδιῶ πλοκάμια—
Κι' ἦταν μιὰ ξώφρενη ἡδονὴ καὶ
(πλέριο κοψομέσασμα
κ' οἱ ἱδρῶτες τρέχανε ποτάμια!

***

Κι' ἀπὲ σὰν ξεκουράστηκαν τὰ πα-
(θιασμένα σώματα
πὰ σὲ φυκιῶνε μαλακῶ χρωματι-
(στὰ παπλώματα
κι' ἔφυγε ἡ ἀνεμοζάλη τῶ σω-
(μάτω,
παιχνίδια ξαναρχίσαμε μὲ μάνητα
κ' ἡ λάγνα—σὰ σουπιὰ—μοῦ πα-
(ρακάνει τα
κι' ὡς ἤθελε νὰ βρῇ τὸν πάτο
φτῶμα μὲ ρίχτει κι' ἕρμαιο τῶν
(κυμάτω.

ΑΧΘΟΣ ΑΡΟΥΡΗΣ

***

Ὁ γνωστὸς Μυτιληνιὸς μάστορας τοῦ στίχου, χταπόδι κι' αὐτὸς σὰν ὅλους τοὺς συντοπίτες του καὶ μαθητὴς τῶ μεγάλω δασκάλωνέ μας, τοῦ Κελεπούρη, τοῦ Μαρινέτη καὶ τοῦ Ψυχάρη, ποὺ ὀρπίζει κι' ἀφτὸς νὰ ἰδῇ θεοῦ πρόσωπο ἅμα τόνε καταλάβῃ καὶ τόνε γνοιώσει ἡ ἀνθρωπάδα.

Εἶνε ὁ ξεχωριστὸς ποιητής, ποὺ δὲν τόνε μέλλει γιὰ δόξες μά—τὸ λέει περήφανα—πάει γιὰ δεκάρες—κι' ὁποιανοῦ ἀρέσει. Εἶνε μάστορας μαγγιόρος κ' ἡ κριτικάδα τοῦ φτόνου δὲν τόνε φτάνει. Ἂν ἔζηγε στὴν Πάτρα θἄγλεπες δημοτικότη. "Ὅλοι θὰν τοῦ φωνάζανε «τί χαμπάσια, Μάστορα;» Ἀλλὰ ἀνάθεμα τὴν περίστασι ποὺ ἡ ἀξία δὲν ἐχτιμιέται!

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

ΧΑΡΙΣΜΕΝΟ ΣΤΗ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ Ε.Ρ.

Ἦταν μιὰ μέρα γιορτινή,
μιὰ μέρα γελασιάρα
σ' ἀπάντησα γλυκειά λευκή,
με τὶ καῦμὸν' μὲ τὶ λαχτάρα.

Στὰ πόδια σου πῆγα νὰ πέσω,
μέρωτησες ἂν χτύπησα
μὰ γὤρθα ἄγκυρα νὰ δέσω
συχώρα με ἂν σὲ λύπησα.

Μὲ μάτιασες σοῦ εἶπα
καὶ ἤμουν πιὰ δικός σου
τώρα ὅσο θέλεις χτύπα
ἤμουν κι' ἐγὼ ποτὲ ὁ καλός σου.

ΚΩΣΤΗΣ ΓΡΑΙΚΟΣ

ΣΕΞ-ΑΠΥΛΩΤΑ

ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΡΑΚΙ

Ἀγουροξυπνημένος μιὰν αὐγή,
μ' ἀνασουρμένο τὸ δεξὶ τὸ φρύδι.
Ὁ Δίας διατάζει τὸν Ἑρμῆ,
νὰ πάῃ νὰ τοῦ βρῇ τὸν Γανυμήδη.

—Μὰ τί τὸ θές, ἀνδροβλη μου χρυσέ,
στὸν Ὄλυμπο αὐτὸ τὸ παιδαρέλι,
—Γιὰ νὰ μοῦ ρίχνῃ στὸ χρυσὸ κεσὲ
κρασάκι πιπεράτο, κοκκινέλι.

—Μά, Δίτσα μου, τοῦ λέει μὲ ντροπή,
καὶ τὸ δικό μου εἶνε πιπεράτο.
—Ναί, Ἥρα μου, μὰ εἶν' ἀπὸ στουπὶ
κι' ἐγὼ τὸ θέλω σῶσμ' ἀπὸ τὸν πάτο!

ΘΕΑΤΡΙΝΟΣ

Ο ΤΡΙΣΜΕΓΙΣΤΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΜΑΣ

Φρούς καὶ τρόμος συνέχει τοὺς ὑποψηφίους μας Ἀκαδημαϊκοὺς κ. κ. Σπ. Μελᾶν, ὄψιμον ἰδαλγόν. Ζαχ. Παπαντωνίου, πολύμισθον ἄνεργον, Νῖκον Λάσκαρην, ἱστορικὸν τοῦ Ἑλλ. Θεάτρου, θεατρικὸν συγγραφέα κτλ. Μὴ Μαλακάσην, ποιητήν, Σ. Σκίπην, ὁμοίως κτλ. μὲ τὴν ὑπόνοιαν ὅτι μπορεῖ νὰ διεκδικήσῃ τὴν ἕδρα τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ καὶ ὁ ἡμέτερος συνεργάτης κ. Ὄνειρος Κελεπούρης. Ἀλλὰ ὁ κ. Κελεπούρης δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν. Ὁ κ. Κελεπούρης εἶνε ἀπὸ χρόνια μέλος τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας — χάρις στὸν τόμο ποιημάτων ποὔχε γράψει στὰ γαλλικὰ καὶ δημοσιεύψει μὲ τὸ ψευδώνυμό του: «Ρεβ Ὀκκαζιὸν».

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Κουκλί μου, μὲ τὰ κάλλη σου μὲ
(θάμπωσες!
Σὺ ξεπερνᾷς ὅλες τὶς μὶς τοῦ κόσμου.
Νὰ μὴν ἀκοῦς ποτὲ τί λένε κάμπο-
(σες:
Εἶνε ποὺ σὲ ζηλεύουν μόνο, φῶς μου!

***

Τὰ μάτια σου τὰ δυὸ κι' αὐτὰ τὰ
(τσίνορα,
ὅταν τὰ δῶ, μὲ πιάνει τὸ μεράκι.
Κι' ἡ φήμη τους θὰ πέρναγε τὰ
(σύνορα
τοῦ Κράτους, ἂν δὲν εἶχαν κριθαράκι.

***

Εἶν' κομψοτέχνημα σωστὸ ἡ μύτη
(σου
καὶ θ' ἄξιζε μαργαριτάρια χάρρα
καὶ λίρες ποὺ νὰ γέμιζες τὸ σπίτι
(σου,
ἂν ἤτανε λιγώτερο μυξάρα!

***

Καὶ τὸ μικρό σου στόμα τὸ κοράλινο
μὲ τὰ δυὸ χείλη σου ὥριμα σὰ
(φροῦτα
πλασμένο θἆταν μόνο γιὰ νὰ γέλαγες,
ἐὰν δὲν ἦσουν, μάτια μου, φαφοῦτα!

***

Ἂν πῇς γιὰ τὰ χρυσᾶ μαλλιά σου...
(τ' ἄλικα,
τὰ λαχταράει ὅλη ἡ οἰκουμένη.
Κρέμονται σὰν πλεξάνες στὰ μπακά-
(λικα
— μὰ πιὸ καλὴ θέ νἆσουν κουρε-
(μένη!...

***

Κι' ἐκεῖνο τὸ φιδίσιο τὸ κορμί σου
καὶ τοῦ βαδίσματός σου αὐτὴ τὴ
(χάρη!
Σειρῆνες θὰ ζηλεύαν τὴ γραμμή σου,
ἂν τὄνα σου δὲν κούτσαινε ποδάρι.

***

Αὐτὰ τὰ λάθη σου μονάχα ἂν διόρ-
(θωνες,
πιὸ ὡραῖα νἆσαι ἀκόμη θὰ κατώρ-
(θωνες.
Καὶ πρόωρα ἂν δὲν εἶχες καὶ γε-
(ράσει,
γιατί μονάχα τὰ πενῆντα ἔχεις πε-
(ράσει.

ΝΟΕΛ. ΣΑΓΗΡ

ΑΠΟΣΚΕΦΘΗΜΕΝΑ ΔΙΑΒΗΜΑΤΑ

ΣΦΑΙΡΕΣ ΝΤΟΥΜ-ΝΤΟΥΜ ΜΕΣ ΣΤΑ ΨΑΧΝΑ!

Ἤ: ΥΜΝΟΣ ΣΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥ

Ποίματα κι' ἀφιερώματα, ὢ πῶς μὲ
(συγκινᾶτε!
Πίθωσε χάμου τὸ τσαπί, Κουίντιε Κιγ-
(κινᾶτε!
Ἀνάπαψη! Ἀνάπαψη! Μαλακομαξιλά-
(ρια,
κρασά, κρασά, καλὰ κρασά, μές στὰ ζε-
(στὰ κελλάρια.

Σὰν σάλευε ὁ λιόπαρδος μές στ' ἄραχλο
(κλουβί,
ἀφ' τὴ σοφίτα μπρόβαλε τότε ἡ κερὰ
(Τσεβή!
Ὦ, μὴ μοῦ πῇς νὰ σ' ἀρνηστῶ
κι' ὤ μὴ ζητᾷς νὰ φταρνιστῶ!
Ἀλλάχ, Ἀλλάχ, ἔϊβαλα,
ποὺ μάζωξες τὰ σκύβαλα
καὶ τάφιαξες μπουλγοῦρι
γιὰ ν' ἀλλαχτῇ τὸ γοῦρι.

Μπρόβαλε μέρα λιβανὴ καὶ χαβιαρομα-
(νέστρα,
βάρα τρανή μου ὀρχέστρα!
Ντράγγκ, ντρούγκ, τρουμπουνοτούμπα-
(να, γραμμὴ τὰ σαξοφώνια,
μέσα στὴν καταφρόνια!

Μὰ ὤ μουσικὴ κατριβανειά, μὲ τὰ γλυ-
(κὰ κρασά σου
ποὺ ἔχεις φήμη ἄσσου,
βάστα γερὰ τὴν ἔμπνεψη γιατὶ δὲν εἶνε
(λίγη
κι' οὔτε ποὺ θὰ σοῦ φύγῃ!

Κ' ἐγώ, κ' ἐγὼ ποὺ σούρωσα καὶ ρού-
(φηξα ὀκάδες,
τὰ κορδελλάκια τ' ἄφησα καὶ τὶς περι-
(κοκλάδες
καὶ φώναξα: μαῦρε κισσὲ ποὺ μπλέχε-
(σαι στὸν τοῖχο
Τραβιάτα σὰν καὶ σέναντε ξελιγωμένα
(βήχω.

Μπατίσματα, μπανίσματα κι' ἀεροκοπα-
(νίσματα
πλανίσματα, τσακίσματα, κλύσματα,
(καμπανίσματα,
ραπίσματα καὶ πείσματα, σκουπίσματα,
(γλωσσίσματα
ὡς ὁ ποιητὴς ὁρίζει,
Καλή μου, βράσε ρύζι,
τὸ ριζικό σου γιὰ νὰ βρῇς κι' ὡς εἶσαι,
(ὠϊμένα ἀνήλικη,
γίνου γιὰ τὴν αὐτάρκειά σου καὶ ἀρσε-
(νικοθήλυκη.

ΟΝΕΙΡΟΣ ΚΕΛΕΠΟΥΡΗΣ

Ἡ Τρισμέγιστος. Ὁ ποιητὴς τοῦ παρελθόντος, τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος. Ὁ ἄφθαστος ἐλεγειακός, ποὺ ἡ δόξα του ἀμαύρωσε τοῦ Μπαγλαμᾶ τὴ δόξα. Ὁ ποιητὴς τῶν μεγάλων ἀντιφάσεων καὶ τῶν κεφαλοτσακιστικῶν ἐμπνέψεων, ποὺ πρόκειται κι' ὀγλήγορις μάλιστα νὰ καταλάβῃ γδικιωματικὰ τὴ θέση του στὴν Ἀκαδημία. Μὰ κι' ἂ δὲ τοῦ τὴ δώσουνε καρφὶ δὲν τοῦ καίγεται. «Τ' αὐτὶ τοῦ Κελεπούρη δὲν ἱδρώνει γιὰ τέτοια», μᾶς ἐδήλωσε ὁ θεῖος Ὄνειρος. «Μὴ σώσουνε καὶ μὲ διαλέξουνε. Ἂς κρατήσουνε τὸν Προβελέγγιο, νὰ τονὲ κάνουνε τουρσί, ἄνθρωπο ποὺ κανεὶς δὲν τονὲ ξέρει ἂν ἔγραψε καὶ πολλοὶ λιγώτερο ἂν δὲν ἔγραψε. Ἕνας Κελεπούρης δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰ μπῇ μέσα στὴν Ἀκαδημία. Ὁ δρόμος εἶνε δημόσιος καὶ θὰ περνάῃ ἀπόξω ὅποτα τοῦ γουστάρει. Τς!»

ΚΕΛΕΠΟΥΡΕΙΑ

ΚΡΑΣΟΧΑΣΤΟΥΚΑ

Ἀπ' τοῦ κρασιοῦ τὰ φάρφουρα, τὰ
(πλάνα μοιρολόγια,
ποὺ κελαρίζαν σὰν νερά, στὸν πλά-
(τανο ἀπὸ κάτου
γοργοκινῆσαν σοῦμπιτες, ἡ μάργαρες
(νυφάδες
καὶ μ' ἄσπρη κόλλα ξέξασπρη, σὰν
(τὰ λευκὰ λαιμά τους
ἀφήκανε στὸ σπίτι τους ξένοιαστους
(τοὺς μπαμπάδες.

***

Μὰ ὁ ὄβρηός ποὺ εἶχε ἰδῆ τῆς κόκκι-
(νες τῆς χτένες
τῆς ἔβρισε! τῆς ἄπιστες τῆς εἶπε τι-
(ποτένιες!
Κι' εὐθὺς τὸ ξάστραμμα ξεσπᾷ, ζου-
(λᾶ τὸ ξεροκοῦκι,
ἀφήνει πίσω τὸν μπαμπᾶ, μαῦρο σὰν
(τὸ χαβιάρι
κι' ἄθελα ὅμως καὶ γλυκὰ τοῦ σκάει
(ἕνα...χαστοῦκι!!!

ΚΡΙΣΝΑ ΜΟΥΡΤΙ

Ο ΙΔΙΟΤΡΟΠΟΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΗΣ

Συχνὰ ὁ Ποῦλος ὁ Πουλόπουλος βγαίνει στὸ δρόμο, ἀναζητῶντας τὴν ἔμπνεψη κάτου ἀπὸ μεταμφίεση, γιὰ νὰ μὴν ἀναγνωρίζεται εὔκολα ἀπὸ τοὺς βερεσετζῆδες ποὺ τοῦ χρωστᾶνε ἀπὸ τὸν καιρὸ πὄχε τὸ μπακάλικό του. Στὴ φωτογραφία: ὁ Ποῦλος Πουλόπουλος, συντάχτης τῶν «Σπαραχτικῶν Πεζοτράγουδων» τὴν ὥρα ποὺ τοιμάζεται νὰ κάνῃ τὸν περίπατό του.

Κυττάχτε τον καλὰ γιατὶ ἴσως νὰ μὴν τὸν ξαναδῆτε μ' αὐτὴ τη μορφή.

ΚΑΒΑΦΙΚΟ

ΣΥΧΝΟΤΑΤΑ...

Ἄδοξον τέλος ἔσχες περιπέτεια!

— ἀλλὰ καλύτερον ν' ἀφηγηθῶ τὸ
(γεγονός:

Νέος ὤν, καλλιπάρειος, εὐγενῶς
τὸν ἔρωτα ἐξελιπάρουν νέας τινὸς
ἣν καλλονὴ ἐκόσμει καὶ προπέτεια.

Εἶν' ἀληθὲς ὅτ' ἤτον μεταχειρισμέ-
(νη πως
καὶ κυνικὴ ὡς Διογένης εἴτε Μένιπ-
(πος.
Ἐν τούτοις, μὲ ὀλίγα μερεμέτια
ἐν τῷ προσώπῳ καὶ τῷ στήθει καὶ
(τῷ σώματι
ἐφαίνετο, κατὰ τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον,
(παρθένος,
ὡσὰν ἐκείνας ποὺ καλοῦνται κόμ-
(ματοι.

Πάντως τὴν ἐπολιόρκησα μὲ μένος
μὴ ὤν, ὡς ἔδει, ὀξυδερκὴς σὲ κάτι
(τέτοια
κάποτε ἐπὶ τέλους, νύκτωρ (—νὺξ
(νὰ ἦτον ;)
εἰς τὴν οἰκίαν της μετέβην λάθρα
θεωρῶν αὐτὴν ὡς ἄντρον τῶν χαρί-
(των
καίπερ εὑρίσκετο σιμὰ εἰς τὴν ἀπο-
(βάθρα
κι' ἔλαμπε πρὸ τῆς θύρας ἀσθενῶς
κι' ἐντροπαλά, εἷς καταπόρφυρος
(φανός.
Ὅτε, τὴν ἐπομένην περὶ δείλην ὀ-
(ψίαν
ἀντελήφθην, βαίνων ἔν τινι ὁδῷ
ὅτι ὁ χιτών μου εἶχεν ὑποστῆ νηο-
(ψίαν
καὶ ἔλειπε τὸ ἔσοδον κόπων ἑνὸς
(μηνὸς
πρᾶγμα ποὺ συλλογίζομαι τώρα ἐδῶ
μὲ λύπην κι' αἰδῶ.

ΑΧΘΟΣ ΑΡΟΥΡΗΣ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ

ΑΡΓΟΣ.— (472 μ.) 9.45. «Μπριάμι φούρνου» 3η Συμφωνία πληρωμῆς.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ.— (355 μ.) 11 «Κοπανέλια».

ΒΑΡΣΟΒΙΑ.— (1.412 μ.) 5. «Ἀγγιν-ἄρια»—«Μαξιλ-ἄρια».

ΛΟΝΔΙΝΟΝ.— (843 μ.) 9. «Τρυπησε; Μπάλωσέ το τοῦ Γκότς».

ΒΟΛΟΣ.— (317 μ.) 9,45.—«Τρία παιδιὰ Βολιώτικα».

ΒΑΡΣΟΒΙΑ.— (1.412 μ.) 12. «Φαβορίτ-ες ἀμαξ-ἄδων».

ΣΠΑΡΑΚΤΙΚΑ ΠΕΖΟΤΡΑΓΟΥΔΑ

ΝΥΧΤΕΡΙΝΑ ΞΕΛΙΓΩΜΑΤΑ

Κι' ἂν ἄβολα κι' ἂν ἄπρεπα θαρρεῖς τα, τὰ λόγια τὰ ἐρεβώδικα ποὺ σὦλεα —συλλογίσου—στοῦ εἶναι τὸ συθάμπωμα καὶ τ' ἀντιφέγγισμα τ' ἀψύ—ὤ μελαψὴ τσιγγανοποῦλα!...

Ἀλλοτινά, ἀλλοτινὰ στὰ χρόνια τὰ καλόβολα ποὺ ξόδιαζα τὰ ὄβολα, ἀράδα μὲ τὴ σέσουλα—περάσανε, ἀλλοί!

Μὰ ὄχι! Σὰν στ' ἀπόβροχο, στὴν κώχη τοῦ παραθεριοῦ, γρικάω τὸ μούγγρισμα θεριοῦ, καὶ τῶν ξωθιῶν τὸ τσούγγρισμα—ὤ μαντάρα!

Παιδς νὰ μὲ νοιώσῃ θενὰ μπόραε—ὄχ, ἡ καρδιά μου νὰ μολόαε τὸν πόθο της τὸ σώψυχο καὶ σύγκορμα θ' ἀνάσαινα, γιὰ σὲ κερὰ Θανάσαινα στ' ἀτίμητο τὸ γκόρφι.

Θρῦλος τὸ διάβα σου... Κόψιμο ἡ ματιά σου κι' ὄψιμο τὸ πάθος σου τὸ λάγνο, π' ἄδικα τῶν ἀδίκω γιὰ νὰν τὄβρω ψάγνω...

Ὦ λάβαρο τῆς ποθιμιᾶς στ' ἀναθιμιὸ τ' ἀγιόκλημα κι' ὢ νἄξερα—ποιὸς τὰ κρατάει κατάξερα κι' ἄβρεχτα τὰ λαρύγγια—ὤ ξύγκια! Μὰ μοῦ ἀπαφτώνει τὴν ἔμπνεψη τοῦ ἐφημεριδοπώλη μιὰ φωνή, στριγγιὰ φωνή:

— Τὸ Παράρτημα: Ἡ σύλληψη τῶν δολοφόνων!

Ἄντε τώρα νὰ γράψῃς πεζοτράγουδα. Νὰ πάρῃ ὁ διάβολος!...

ΠΟΥΛΟΣ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ ὑπερπασίγνωστος παντοπώλης—ποιητὴς ποὺ φτώχεψε ἐξ αἰτίας ἡ ἀγάπη του στὴν πεζοτραγουδάρικη ποίηση. Οὔλοι οἱ λογοτεχνάδες δὲν τονὲ χωνεύουνε ἕνεκα ποὺ ἀγόραζε ἀπὸ δαύτους τὰ ἀχερόγραφά τους καὶ τὶς ποιητικὲς συλλογές τους καὶ τύλιγε σαρδέλλες. Ὡς τόσο ὁ Ποῦλος Πουλόπουλος λογιάζεται γιὰ ἕνας ἀπὸ τοὺς τρανότερους λογοτεχνάδες τῆς σημερνῆς γενιᾶς. Πρωτοφανέρωτος στὸ μεγάλο κοινὸ ἀπὸ τὶς στῆλες μας, δὲν ἄργησε νὰ στρογγυλοκάτσῃ σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες θέσες τοῦ νιορωμέϊκου Παρνασσοῦ καὶ νὰ γίνῃ περιζήτητος ἀπὸ τοὺς πρώην συναδέρφους του. Οἱ δανειστάδες του λένε πὼς κάνει ἐξεπίτηδες τὸ μουρλὸ γιὰ νὰ τοὺς σκάσῃ κανόνι τὰ χρωστούμενα, μὰ αὐτὸ εἶνε κακόηθο ψέμμα. Ὅπως καὶ νἆνε ὅμως τὸ πρᾶμα, ἂν ἡ μπακαλικὴ ἔχασε ἕνα χρεωκοπημένο μύστη της, ἡ λογοτεχνία κέρδισε ἕνα ἐμπνευσμένο μπακάλη. Κι' αὐτὸ δὲν εἶνε λίγο. Νομίζουμε.

ΑΛΚΗΣ ΘΡΥΛΟΣ

ΣΟ'Ι' ΠΑΕΙ ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ...

Ὁ κ. Μοῦλος Πουλόπουλος, γιος ἀπὸ φαλτσοστέκα τοῦ διάσημου λογοτέχνη Πούλου Πουλόπουλου, ποὺ ἔχει κι' αὐτὸς τσιμπηθῆ ἀπὸ τὴ μανία τοῦ μπαμπᾶ του νὰ κάνῃ φιλολογία. Τὸ πρᾶμα δὲν εἶνε παράδοξο ἂν θυμηθῇ κανένας τὴν παροιμία: κατὰ μάννα, κατὰ κύρη... Στὴ φωτογραφία ὁ γιος Πουλόπουλος μὲ τὴ μπλοῦζα τοῦ μαθητευομένου μπακαλολόγιου, γράφει στὸ πατρικό του περιβόλι τὸ πρῶτο του κακούργημα, ποὺ ἴσως δημοσιευτῇ καὶ σὲ τοῦτο τὸ φύλλο (Δὲ σᾶς τὸ λέμε ποιὸ εἶνε γιὰ νὰ μὴ σᾶς απογοητέψουμε).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΑΣΧΟΛΙΕΣ

Ὁ καινούριος συνεργάτης μας Ἄχθος Ἀρούρης, ὁ Μυτιληνιος Κελεπούρης, τὴν ὥρα ποὺ ὑπαγορεύει στὴ δακτυλογράφο του ἕνα ἀπὸ τὰ ἀριστουργήματά του, ποὺ δημοσιεύονται σὲ τοῦτο τὸ φύλλο.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 4ης σελίδος)

τὸν καρραγωγέα, καὶ τοῦ κάνω κάτι θαυμάσιες ἐρωτήσεις χωρὶς νὰ μὲ καταλάβῃ. 7 μ. μ. Τὰ δέματα (εἶνε 28) φορτώνονται εἰς τὸ ἀτμόπλοιον «Λάμπης» ποὺ φεύγει γιὰ τὴν Βιτριντίσα, Γαλαξεῖδι κλπ., τὸ κάρρο γυρίζει στὰς Ἀθήνας καὶ ἐγὼ παίρνω τὸν Ἠλεκτρικό. Μέσα στὸ βαγόνι βλέπω ἄτομον μὲ βαρύτατο παλτό, τρεῖς πῆχες γένεια, μαυροπράσινα γυαλιά, καὶ ἕνα μεγάλο μπόγο στὰ χέρια. Σκοῦρα πράμματα. Ὑποπτο μουσοῦδι μὲ τὰ ὅλα του. Κατεβαίνομε στὸ Μοναστηράκι, καὶ τὸ ἄτομον παίρνει τὸ αὐτοκίνητον Βύρωνος. Ἀκολουθῶ. Πρὸ τοῦ τέρματος κατεβαίνει καὶ τρέχοντας κάπου τρυπώνει ξαφνικά. Τρέχω καὶ ἐγὼ καὶ μπαίνω μέσα, καὶ βρίσκομαι σὲ χαμάμ !.. Κάνω ἀναγκαστικῶς μπάνιο, καὶ ἔπειτα τὸν ξαναπαρακολουθῶ. Τύφλα νύχη ἡ «Σκωτλανδ—Γιάρδ» λέγω. 10.33 μ. μ. Αὐτοκίνητο μὲ κατεβασμένα τὰ κουρτινάκια, περνάει σὰν σφαῖρα δίπλα μου. Πηδῶ σ' ἕνα ταξὶ καὶ τὸ παρακολουθῶ. Σὲ μίαν πάροδο τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ σταματᾷ καὶ δὲν κατεβαίνει κανείς. Κρατῶ σημειώσεις καὶ περιμένω... 11.18 μ. μ. Ἀνυπομονῶ καὶ ἀποφασίζω νὰ τὸ πλησιάσω ἀκροποδητεί. Κάποιος ἐλαφρὸς θόρυβος ἀκούεται μέσα. Ὁμιλίαι συγκεχυμέναι.... «Μή! μή!.. (θόρυβος) Στάσου..... (θόρυβος). Ἄ, ὄχι, ἄσε με» (θόρυβος). Κάτι γιὰ τὸ Προεδρικὸ Μέγαρο ἑτοιμάζαν, σκέπτομαι.... 12 παρὰ 16 τὸ αὐτοκίνητο φεύγει, διότι φαίνεται μὲ εἶδαν καὶ ἐφοβήθηκαν γιὰ ἀπόψε. Τὸ παρακολουθῶ ἀλλὰ τὸ χάνω. Ἔχω ὅμως σημειώσεις σπουδαῖες... Μεσάνυκτα! Αὐτὴ πλέον εἶνε ἡ ὥρα τῶν ἐγκλημάτων. (Τὸ ἔγκλημα τῆς λεωφόρου Κηφισιᾶς ἔγινε στὰς 11. Φαίνεται ὅτι αὐτοὶ πηγαίνουν μὲ τὴν παλιὰ ὥρα, γιατὶ τὰ σπουδαῖα ἐγκλήματα πρέπει νὰ γίνωνται στὰς 12 τὰ μεσάνυκτα κύριοι. Ἔτσι εἶνε ὁ κανονισμὸς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, μοῦ εἶπαν πρόσωπα ποὺ ξέρουν ἀπὸ αὐτά). Κατεβαίνω πεζῆ τὴν λεωφόρο Συγγροῦ... Τίποτα. Ἐνοικιάζω ἕνα ταξὶ μέχρι τὰς 10 τὸ πρωί, καὶ μ' αὐτὸ ἀρχίζω νὰ τρέχω δρόμο μὲ δρόμο τὴν Ἀθήνα. Δίνω βροχηδὸν διαταγάς: «Ἀπὸ δῶ, ἀπὸ κεῖ, στάσου, γρήγορα, πίσω, στρίψε, σιγότερα, σβύσ' τὰ φῶτα, τρέξε, ἄναφτα, σβύστα κλπ.). Κατεβαίνω κάπου καὶ κάτι σημειώνω, ὅταν ἕνα αὐτοκίνητο (κοῦρσα) μὲ τρεῖς ρεζέρβες στὴν πλάτη του, περνάει ἐμπρός μου ὁλοταχῶς... Γιατὶ τρεῖς ρεζέρβες; Πολὺ ὕποπτο αὐτό. Διατάσσω τὸν σωφέρ μου ἀμέσως. «Ἀπάνω του», καὶ ξεκινᾶμε. Ὅπου πηγαίνει πηγαίνουμε, γινόμεθα ἡ σκιά του. Περνᾶμε δρόμους, δρομάκια, λεωφόρους, ἀγρούς. Εἶμαι περιχαρής. Κάποια φορὰ σταματάει καὶ σταματοῦμε. «Εἴμαστε στὰ Κιοῦρκα, μοῦ λέει ὁ σωφέρ, καὶ τὸ αὐτοκίνητο φέρνει μιὰ μαμμή!...» Σημειώνω καὶ φεύγομε. Στὸ δρόμο ἀκούω κοντά μας δύο πιστολιές!...

Κατεβαίνω ἀμέσως καὶ τρέχω πρὸς τὸ μέρος ποὺ τὰς ἄκουσα. Ψάχνω μέσα στὸ δάσος, κρύβομαι, τρέχω, πέφτω πρηνηδόν, περπατῶν μὲ τὰ τέσσερα, σκαρφαλώνω σ' ἕνα πεῦκο καὶ περιμένω. Τίποτα. Ἀναχώρησις. Ὥρα 2 καὶ 57 τὸ πρωὶ σταματοῦμε γιὰ νὰ φουσκώσουμε τὰ λάστιχα σὲ μιὰ πάροδο τῆς ὁδοῦ Πατησίων. Ἐκεῖ ποὺ καταγινόμεθα σκυμμένοι.... μπράφ... καὶ ἕνας ἄνθρωπος πέφτει ἀπὸ τὴν ἀπέναντί μας μάντρα, καὶ τρέχει. Τὸν βάζω στὸ κινῆγι, καὶ σὲ λίγο τὸν πιάνω. Εἶνε κάτι σὰν ἐργάτης καὶ τρέμει: «Ἄσε με, κὺρ ὀστινόμε, καλὴ πρόοδο νύχης, μὲ παρακαλεῖ. Μιὰ περέτρια κανόνισα καὶ πήδηξα ἀπὸ τὴ μάντρα». Κρατῶ τὰς σημειώσεις μου καὶ διατάσσω τὴν ἀπόλυσί του. Μόλις προχωροῦμε, στὴν παραπάνω πάροδο εἶνε σταματημένο ἕνα αὐτοκίνητο μὲ σβυσμένα φῶτα, καὶ 4—5 ἄνδρες μιλοῦν σιγανά. Θέ μου! Τί δουλειὰ μοῦ ἔχει πέσει ἀπόψε! Πάω νὰ τρελλαθῶ. Πλησιάζω χωρὶς νὰ μὲ ἀντιληφθοῦν, καὶ ἐξακριβώνω: Εἶνε αὐτοκίνητο-βυτίο ἐκκενώσεως βόθρων. Γράφω καὶ φεύγω. Ὥρα 3.17 π. μ. Τὸ αὐτοκίνητό μου σταματᾷ. «Κατέβα κάτω καὶ προχώρα» μὲ διατάσσει ὁ σωφέρ μου! Κατεβαίνω καὶ βλέπω ὅτι μὲ εἶχε κουβαλήσει σὲ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα ὁ ἀθεόφοβος!... Ἕνας ἀρχιφύλαξ μᾶς ὑποδέχεται, καὶ ὁ σωφέρ τοῦ δίνει ἀναφορά. Τί εἶπα, ποῦ ἐπῆγα, τί ἔκαμα κλπ. «Ἔχω τὰ μάτια πενηντατέσσερα, κύρ ἀρχιφύλακα, ἄρχισε. Δὲ μοῦ ξεφεύγει τίποτις ἀπὸ ἔξη Ἰουνίου καὶ δῶθε. Ὅ,τι καὶ νὰ γενῇ προσέχω σὰ λύκος. Ἔτσι ψάρεψα καὶ τοῦτο τὸ μάπα, ποὺ σίγουρα κάτι θάθελε νὰ σκαρώσῃ ἀπόψε». Τοῦ ἐξήγησα ὅτι εἴμεθα συνάδελφοι, ὅτι δηλαδὴ καὶ ἐγὼ τὴν ἴδια ἔμπνευσι εἶχα, καὶ ὅτι ἀδίκως μὲ εἶχε πάσει, ἀλλὰ ἦτο ἀνένδοτος. Μὲ ἀνέκρινε ὁ ἀρχιφύλαξ, μὲ ἀνέκρινε καὶ ὁ σωφὲρ, μοῦ ἐπῆραν τὴν ταυτότητα, μοῦ ἔκαμαν σωματικὴν ἔρευνα, μὲ ἐβασάνισαν ἐπὶ ὥρας καὶ οἱ δύο, (ὁ σωφὲρ μάλιστα ἀγριώτερα) καὶ κατὰ τὰς 9 1)2 τὸ πρωὶ ἐπήγαινα κατάκοπος σπίτι μου, παρακολουθούμενος βῆμα πρὸς βῆμα ἀπὸ τὸν πρώην σωφέρ μου!...

Ἐδιάβασα μὲ ἀγωνίαν τὰς ἐφημερίδας καὶ παραρτήματα τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ δυστυχῶς κανένα ἔγκλημα δὲν εἶχε γίνει τὴν νύκτα ἐκείνη. Ἐγὼ ὅμως θὰ ἐξακολουθήσω ἀπτόητος καὶ ἀκούραστος τὰς σημειώσεις μου καὶ ὅταν πετύχω τότε κουβεντιάζομε....

ΚΟΝΑΝ—ΝΤΟ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥΣ

Ἡ «Παπαροῦνα» δημοσιεύει τὴν ἀνωτέρω εἰκόνα, κατ' ἀπαίτησιν πολλῶν ἀναγνωστριῶν της, ποὺ θέλουν, σώνει καὶ καλὰ νὰ ἰδοῦν τὸν Πάπα!

Η ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΚΗ ΜΑΣ ΚΙΝΗΣΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 4ης σελίδος)

ὧν αἴτινες συναντῶνται, λόγῳ τοῦ συναλλάγματος διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἵππων, εἶνε βέβαιον ὅτι ταχέως αἱ ἱπποδρομίαι θὰ ἀντικατασταθοῦν διὰ χελωνοδρομιῶν.

—Τὰ προτελευταῖα μας προγνωστικά

Δὲν ὑπάρχει καμμία Ἐσπουὰρ νὰ νικήσῃ στὴν πρώτην ἱπποδρομίαν ὁ Ὄμπασι.

Εἰς τὴν δευτέραν διαδρομὴν γιὰ νὰ νικήσῃ ἡ Πιπίνα θὰ φάῃ ἕνα Γκόλντεν Ὄρανζ.

Εἰς τὴν τρίτην ἱπποδρομίαν πολὺ φοβοῦμαι ὅτι ὁ Σενιὲρ Ἀσλὰν θὰ τριτώσῃ, διότι εὑρίσκεται εἰς ἐξαίρετον φόρμαν. Ἕνας ποὺ μπορεῖ νὰ τοῦ χαλάσῃ τὴν δουλειὰ εἶνε ὁ Μάλεκ Ἐλ Ρίχ.

Εἰς τὴν παροῦσαν διαδρομὴν, τετάρτην τοῦ προγράμματος εἶνε Φάκτουμ ὅτι θὰ νικήσῃ ὁ Ὄκλαν ἐκτὸς καὶ φανῇ σωστὸς Ἀ...μπουνταλᾶς.

—Πέμπτη Ἱπποδρομία. — Μέγα ἔπαθλον τῆς πόλεως Ἀθηνῶν δρ. 200,000

Ἂν ἡ κοῦρσα γίνῃ Μπάϊ—Μπάϊ (σιγὰ-σιγὰ) τότε ἀναμφισβητήτως θὰ ἐπιπλεύσῃ ἡ Μαριτσίκα καὶ ἔτσι τὰ διακόσια χιλιάρικα ἀπ' τὴν δεξιὰ τσέπη θὰ βγοῦν καὶ στὴν ἀριστερὴ θὰ μποῦν. Ἀρκεῖ τὸ σιγὰ-σιγὰ αὐτὸ νὰ μὴν ὠφελήσῃ τὴν Ὄτ Κόμπ, ὁπότε θὰ πάρῃ κι' ἕνας ἰδιοκτήτης μεγάλο ἔπαθλον.

Εἰς τὴν ἕκτην ἱποπδρομίαν νὰ παίξετε Ζὲν Ἐλ Μελοὺκ, ἐὰν ὅμως δῆτε ὅτι εἶνε ἕτοιμος ὁ Οὐαντὰχ νὰ τὸν προτιμήσετε γιατὶ μόλις ἐξῆλθε ἀπὸ τὸ Αἰγυπτιακὸν Νοσοκομεῖον ὅπου εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τοῦ ἔδωσαν τὰ δυναμωτικά του. Κάτι ὅμως μᾶς μυρίζει (κοινῶς μᾶς Ζέν...η) ὅτι καὶ ἕνα ἄλλο ἄλογο δὲν ἔχει ὀλιγωτέρας ἐλπίδας νὰ ἐπιπλεύσῃ.

Εἰς τὴν τελευταίαν ἱπποδρομίαν Γκράτσια στὴν Κὶς Μὴ Κουὶκ θὰ φύγετε ἀπένταροι.

Φιλ... Ὄνος

ΤΡΕΜΕΤΕ, ΦΙΛΙΠΠΟΙ

Ὁ περίφημος ἀλογοϊδιοκτήτης τοῦ Φαληρικοῦ Ἱπποδρόμου Ἀρεὺχ Ἄλ Κασίδ, ποὺ μὲ τὸ ἀλογάκι ποὺ κρατεῖ στὴν ἀγκαλιά του ἔχει σκοπὸ νὰ ξεπενταριάσῃ ὅλους τοὺς Ἀθηναίους.

ΤΑ ΧΘΕΣΙΝΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Μιὰ φοβερὴ, δυστυχῶς οἰκογενειακὴ σκηνή.

Ὕστερ' ἀπ' αὐτὴ, ξεπόρτισε ὁ σύζυγος, ταξείδεψε γιὰ λίγο καὶ κυνηγημένος σὰν ἐπαναστάτης μὰ καὶ δικαιολογημένος σὰν ἄνδρας μὲ καρδιὰ ἔφθασε στὸ πλησιέστερο νησί, στὸ νησὶ τοῦ δρόμου του.

Τὸ νησὶ αὐτὸ ἔμοιαζε μᾶλλον μὲ μιὰ μεγάλη χαρούμενη πολιτεία, παρὰ μὲ νησί· ἦταν μιὰ σωστὴ πόλις τῶν τραγουδιῶν, ποὺ σὲ κάθε της γωνιὰ καὶ σὲ κάθε της σπίτι δὲν ἄκουγες, παρὰ νὰ τραγουδιέται ἡ ρούμπα τῆς ἀγάπης ἀπὸ τὸ στόμα κάθε παράξενης γυμνῆς γυναίκας, (μέσα στὸ σπίτι της) καὶ ἀπὸ παρθένες μὲ στολή ἔξω...

Στὸν τόπο αὐτὸ ὁ κυνηγημένος δόξαζε τὸν Θεὸ γιὰ τὴν ἡσυχία ποὺ βρῆκε καὶ προκαταβολικῶς ἔμενε, ἀπὸ τὴν πρώτη ἐντύπωσι, εὐχαριστημένος.

Ἀθελά του, ὅμως, θυμήθηκε καὶ λίγο — συνήθεια ἐτῶν βλέπετε — τὴν κατακαϋμένη τὴν πεθερά του, ποὺ μὲ τὴν παγερὴ βουβαμάρα της καὶ τὶς ἄπειρες μπηχτὲς της ἔμοιαζε μὲ... μᾶλλον ἦταν, ὁλοζώντανη Σφίγξ τῶν πάγων... Γιὰ τὴν σύγκρισι μὲ τὶς γυναῖκες ποὺ ἔβλεπε μητρός του νὰ περνοῦν, θυμήθηκε, λίγο, καὶ τὴ γυναῖκα του: μιὰ γυναῖκα ἀλάγκαρσόν..., καὶ σὲ λίγο ἀκόμη ἀναπολοῦσε καὶ τὴν αἰτία ποὺ ἦταν ἀφορμὴ νὰ βρίσκεται, τώρα, στὸ φιλόξενο καὶ πλούσιο νησί...

Ἰδοὺ ἡ αἰτία... Ἡ γυναῖκα του τὸ ἀγριοκόριτσο πολὺ βίαια ἀπέκρουσε τὸν πόθο του, ποὺ πολὺ λογικὰ τῆς ἐξεδήλωσε, γιὰ νὰ τὴν προφυλάξῃ καὶ γιὰ νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ τὸ σφάλμα μιᾶς μητέρας, τὸν πόθο ποὺ εἶχε δηλαδὴ νὰ ζήσουν χωριστὰ ἀπὸ τὴ μαμά της.

Καὶ τοῦτο—ἀκοῦστε—γιατὶ ἡ πεθερά του, ἡ νυχτερίδα, εἶχε ὡς ἀπαράβατη θέλησί της νὰ μένουν μὲς τὸ σπίτι τὸ δικό της Αὐτὸς Ἐκείνη καὶ ὁ φίλος της!!!

Ἡ αἰτία, ὡς βλέπετε, δὲν ἦταν καθόλου μικρή.

Τὰ ἐσκέπτετο ὅλα αὐτὰ γιὰ λίγο ὅμως διάστημα.

Τώρα, πειά, ποὺ ζοῦσε μὲς τὰ τραγούδια, ἀναγκαστικῶς ξέχασε τὰ συμβάντα τῆς στερηᾶς καὶ, ἂν καὶ φοβόταν ὅτι θὰ ἔπερνε τηλεγράφημα τῆς πεθερᾶς του, ποὺ νὰ τοῦ ἔγραφε λακωνικὰ «πάλι μὲ σένα» ἐν τούτοις ἀπεφάσισε νὰ μείνῃ στὸ φιλόξενο νησί, ν' ἀνοίξῃ γραφεῖο, νὰ τοῦ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας της Δεσποινὶς Δακτυλογράφος καὶ νὰ ζήσῃ πλέον ὅλες τὶς νύχτες τῆς ζωῆς του σὰν μιὰ βραδειὰ μὲ τὴν ἀγάπη του... καὶ ὁ νέος του βίος νὰ μοιάζῃ σὰν ξανθὸ ὄνειρο.

Γιὰ λεφτὰ δὲν τὸν ἔνοιαζε...

Στὸ νησὶ αὐτὸ εὕρισκε, τακτικὰ μάλιστα «Λεφτὰ στὸ Δρόμο».

ΘΕΜ.

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

Νὰ διορισθῇς διοικητὴς στὴν ἀσφάλεια, ποὺ ἔχουν τὰ κουτιὰ τῶν σπίρτων.
Νὰ σκανδαλίσῃς τὴν σκανδαλη τοῦ ὅπλου.
Νὰ ρίξῃς στὸ φαῖ ἁλάτι....τῶν ἀθηναϊκῶν ἐπιθεωρήσεων.
Νὰ κυτταχθῇς στὸν καθρέφτη τῆς ψυχῆς.
Νὰ ἀκονίσῃς στὸν τροχὸ τὸ μυαλό σου.
Νὰ πᾷς στὸ φρενολόγο τὰ φρένα τοῦ αὐτοκινήτου.
Νὰ ἀσφαλτοστρώσῃς τὸ δρέμο τῆς ζωῆς σου.
Νὰ βρῇς πόσες σελίδες ἔχουν τὰ φύλλα τῆς καρδιᾶς σου.
Νὰ πιάσῃς στὴ φάκα τὰ ποντίκια.. τῶν μπράτσων σου.
Νὰ πιῇς στὸ ποτῆρι μιὰ ὡραία κοπέλλα.
Νὰ μάθῃς ξιφομαχία μὲ τὰ σπαθιὰ τῆς..τράπουλας.
Νὰ κάνῃς καρρὲ τοῦ ἄσσου μὲ ἄσσους...τῆς ἐπιθεωρήσεως.
Νὰ δῇς πρωθυπουργὸ Οἰκουμενικῆς τὸ Μακέδο.
Νὰ ρίχνῃς βέλη μὲ τὸ οὐράνιον τόξον.
Νὰ ζυγίζῃς ψάρια μὲ τὸν συζυγικὸν ζυγόν.
Νὰ φορέσῃς κερσὲ στὴν κοιλιὰ τοῦ βαρελιοῦ.
Νὰ παστώσῃς τὴ σαρδέλλα τοῦ δακανέως.
Νὰ πᾷς τὸν Ὑμηττὸ στὸ τρελλοκομεῖον.
Νὰ τηγανίσῃς τὴ μαρίδα τῆς γαλαρίας.
Νὰ γίνῃ τὸ μάτι σου γαρίδα καὶ νὰ τὸ προσφέρῃς γιὰ μεζὲ τοῦ οὔζου.
Νὰ σερβίρουν τὰ καφενεῖα καφὲ σὲ κύπελλον...Νταϊηβις.
Νὰ διαπράξῃς κομβολογιον ἀπατῶν, καὶ νὰ τοῦ βάλῃς φοῦντα.
Νὰ κολλᾷς πανὼ διαφημιστικὰ στὶς κολῶνες...τοῦ πάγου.
Νὰ κάνῃς γλυκὸ τοὺς σταφυλοκόκους τοῦ δέρματος.
Νὰ καθαρίσῃς μὲ λουτρὸ τὶς γυναῖκες ποὺ κυλιοῦνται στὸ βοῦρκο.
Νὰ κάνῃς πετροπόλεμο μὲ πέτρες ...δαμπυλιδιῶν.
Νὰ ἐνεργήσῃς ἔκτρωσι στὴν μήτρα ...τοῦ δεσπότη.
Νὰ πᾷς σὲ γυναικολόγο τὴν κατάστασι ποὺ ἐγκυμονεῖ κινδύνους.
Νὰ παίξῃς ἐμβατήριο μὲ τὸ τύμπανο τοῦ αὐτιοῦ.
Νὰ καταπιῇς τὴ γλῶσσα σου.
Νὰ γεμίσῃς βενζίνη τὰ γαλόνια.. τῶν ἀξιωματικῶν.
Νὰ σπουδάσῃ φωνητικὴ μουσικὴ ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως.
Νὰ ψήσῃς μπριζόλες στὴν σχάρα τοῦ τράμ.
Νὰ παραθερίσῃς στὴ Βοῦλα τοῦ πεπονιοῦ.
Νὰ γεμίσῃ τὸ πρόσωπό σου σπυριὰ τοῦ ρυζιοῦ.
Νὰ βυζαίνῃ τὸ μωρὸ ἡ παραμαννα τοῦ κολλάρου.
Νὰ γράψῃ μιὰ ἀλήθεια τὸ Παράρτημα τοῦ Ζεύλα.
Νὰ διορισθῇς πρεσβευτὴς στὴν Ἄγ κυρα τοῦ βαπορεῖοῦ.
Νὰ σφάξῃς τὸν κόκκορα τοῦ πιστολιοῦ σου.
Νὰ μαγερέψῃς τὶς πάπιες τῶν νεοκομείων.
Νὰ φᾷς γιὰ ὀρεκτικὸ ρόκα τῆς γιαγιᾶς.
Νὰ κάνῃς σοῦπα τὰ κριθαράκια τῶν ματιῶν.
Νὰ σκουπιστῇς μὲ πετσέτα ἱσπανική.
Νὰ ψηφίσῃ δημοκρατία ὁ βασιλικὸς τῆς γλάστρας.
Νὰ κτενίσῃς τὰ ρολά..τῶν καταστημάτων.
Νὰ παίξῃς φοὺτ-μπὼλ μὲ ἕνα τοπι χασέ.
Νὰ τηγανίσῃς τὶς γόπες τοῦ σταχτοδοχείου.
Νὰ ἀποφύγετε τὴν ψῆξι μετὰ την ἀνάγνωσι τῶν ἀνωτέρω.

ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΠΟΙΗΤΟΥ

Ὁ γνωστὸς ποιητὴς Ἄλκης Σαχλας ὀνειρεύεται ὅτι ἐξελέγη Ἀκαδημαϊκός.

ΤΩΡΑ ΕΙΝΕ ΑΡΙΑ

Μια αναγνωστρια μας. η ὁποια ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἤθελε νὰ ἰδῇ τὴν φωτογραφίαν της, δημοσιευομενην στὴν «Παπαροῦνα». Καὶ ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε: Μήπως εἶχε ἄδικο ποὺ μας παρακαλοῦσε ἀπὸ τηλεφώνου νὰ μὴ τῆς κάνουμε αὐτὸ τὸ κακό;

ΜΕΓΑΣ ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΗΣ

(Τοῦ διασήμου συγγραφέως)

Κ. ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ

ΛΟΥΚΟΥΜΙ. Ἂν ἰδῇς στὸν ὕπνο σου λουκοῦμι ἔχε τὸ νοῦ σου νὰ μὴν πᾷς ταξεῖδι στὸ Ἅγιον Ὄρος.

ΜΑΤΙΑ. Ἂν ἰδῇς στὸν ὕπνο σου ὅτι ἔχεις τέσσαρα μάτια, ψάξε μήπως ἔχεις ἄλλα καὶ σὲ ἄλλο μέλος τοῦ σώματός σου... Ἂν ἰδῇς ὅτι... βγαίνεις τὰ μάτια σου, σημαίνει ὅτι τὰ ἔχεις κάνει... μούσκεμα.

ΜΑΛΛΙΑ — ΚΟΥΒΑΡΙΑ. Ἂν ἰδῇς στὸν ὕπνο σου μαλλιὰ—κουβάρια θὰ πᾷς σὲ συνεδρίασι τῆς Βουλῆς.

ΚΟΥΤΣΟΣ. Ἂν ἰδῇς στὸν ὕπνο σου κουτσὸν σημαίνει ὅτι τὴν ἄλλη ἡμέρα θὰ διαβάσῃς τὰ νέα μέτρα τῆς Κυβερνήσεως γιὰ τὴν ἰσοσκέλισι τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἂν ὅμως ἰδῇς ὅτι σὲ κυνηγάει κουτσὸς, τότε φυλάξου ἀπὸ στραβοῦ ραβδὶ κι' ἀπὸ κουτσοῦ... ἐπίθεσι.

ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ. Ἂν ἰδῇς ὅτι ἔχεις βγάλει στὸ σβέρκο σου καλόγερο δὲν εἶνε καὶ τόσο σπουδαῖο. Ἔχε μόνο τὸ νοῦ σου μήπως παρουσιασθῇ καὶ σὲ ἄλλο μέρος τοῦ σώματός σου... καλόγερος.

ΘΕΑΤΡΟ. Ἂν ἰδῇς στὸν ὕπνο σου ὅτι ἔχεις πάει στὸ θέατρο σημαίνει ὅτι... «Ὄνειρο ἦταν καὶ πάει».

ΧΕΡΙ. Ἂν ἰδῇς ὅτι μαλλώνεις μὲ κάποιον ἀλλὰ τραβᾶς χέρι σημαίνει ὅτι ἡ βραδυὰ σου θὰ περάσῃ ἥσυχα. Ἂν ὅμως χωρὶς νὰ μαλλώνῃς ἰδῇς ὅτι... τραβᾶς χέρι σημαίνει ὅτι τὰ ἔχεις χαλάσει μὲ τὴ φιλενάδα σου.

ΚΑΡΠΑΖΟΚΗΣ

Η ΣΤΚΛΗ ΤΟΥ ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΥ

ΩΧΡΟΝ ΕΦΗΒΟΝ (Τρίκκαλα). — Σταματῆστε τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς γυμναστικῆς, ἐφόσον δὲν βλέπετε ὠφέλειαν καὶ ὑποφέρετε ἀπὸ ζαλάδες. Πιθανὸν μὲ τὴν ἄσκησιν αὐτὴν νὰ γυμνάζωνται αἱ χεῖρες, ἀλλ' αὐτὸ δὲν ὠφελεῖ, ἀφοῦ ὁ κόπος σας πηγαίνει χαμένος.

ΑΝΑΞΙΟΠΑΘΟΥΣΑΝ ΓΕΡΟΝΤΟ ΚΟΡΗΝ (Σκῦρον). — Ἡ μόνη μέθοδος ἀσφαλοῦς θεραπείας συνίσταται στὸ νὰ γίνετε γουδὶ καὶ νὰ χρησιμοποιήσετε κάποιον ἀπὸ τοὺς νεαροὺς φίλους τοῦ σπιτιοῦ, ὡς γουδοχέρι.

ΔΙΚΗΓΟΡΟΝ ΑΝΕΥ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (Ἰωάννινα). — Ἀσθένειά σας κοινοτάτη εἰς δικηγόρους κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτήν. Ἡ θεραπεία συνίσταται εἰς τὸ νὰ φοιτᾶτε τακτικὰ εἰς τοὺς κινηματογράφους καὶ τὰ θέατρα καὶ νὰ παρακολουθῆτε τὰς ὑποθέσεις τῶν ἔργων.

ΜΗΤΣΟΝ ΠΑΠΑΝ. (Ἐνταῦθα). — Ἡ ἀσθένεια τοῦ ὕπνου εἶνε ἀθεράπευτος ἐφόσον ἐξακολουθεῖτε νὰ διαβάζετε τὰ περιοδικὰ ποὺ βγάζετε. Διαβᾶστε καὶ μιὰ «Παπαροῦνα» γιὰ νὰ ξυπνήσετε! πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον ἀμφιβάλλομεν, ἐφόσον τὸ κακὸν ἔχει τόσον πολὺ προχωρήσει.

Ο ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ

παπαροῦνα

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
(ΣΤΗ...ΖΟΥΛΑ)

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΑΠΑΞΑΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ, ΕΠΙ ΤΗ ΑΠΛΗ ΥΠΟΝΟΙΑ ΟΤΙ ΕΙΝΕ ΤΟΙΟΥΤΟΙ!

ΑΛΛ'ΕΡΩΤΑΤΑΙ: ΕΙΝΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΤΟΙΟΥΤΟΙ; ΗΓΟΥΝ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΚΡΙΣΕΩΝ ΚΑΙ Η ΑΠΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΚΡΙΤΩΝ

ΕΥΡΕΘΗ Ο ΣΚΟΥΦΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΔΙΑΤΡΗΤΟΣ ΑΠΟ ΣΦΑΙΡΑΣ

ΦΥΛΑΚΕΣ, ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ!

ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ. 'Ιούνιος 1933. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας.) — Ταύτην τὴν στιγμὴν πληροφορεῦμαι ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς, ὅτι ὁ διαφυγὼν τὰς σφαίρας τῶν ἀγρίων Νεοζηλανδῶν ἀρχηγὸς τῶν φιλελευθέρων, εὑρίσκεται ἐκτὸς κινδύνου. Καθ' ἃ λέγεται καὶ βεβαιοῦται μετ' ἐπιτάσεως τὸ θῦμα τῆς ἀποπείρας κατώρθωσε νὰ διαφυγῃ διὰ μέσου τῶν ὀπῶν, τὰς ὁποίας ὀπὰς ὁ πᾶς τις γνωρίζει ἤνοιξαν αἱ δολοφονικαὶ (διόλου φονικαὶ) σφαῖραι εἰς τὴν λαμαρίναν τοῦ αὐτοκινήτου. 'Εν τῷ μεταξὺ τὰ συγχαρητήρια τῆ λεγραφήματα τῶν ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων κρατῶν ἐξακολουθοῦν νὰ καταφθάνουν ἀθρόως καὶ ἀφειδῶς (χωρὶς φίδια), αἱ δὲ συλλήψεις συνεχίζονται εἰς εὐρυτάτην κλίμακα μεγαλειτέραν τῆς γνωστῆς κλίμακος τοῦ 'Ιακὼβ. ὁ ὁποῖος ὠνομάσθη οὕτω, διότι, μικρές, εἶχε τὴν συνηθειαν νὰ κόβῃ ἱαμυρωμένα καὶ ὄχι ρόδα, ὅταν κατεδώκετο. Μέχρι τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ σᾶς τηλεγραφήσω τὰς γραμμὰς ταύτας, θὰ ἔχουν διενεργηθῇ περὶ τὰς 7,000.000 συλλήψεων. ὅσοι ἀκριβῶς εἶνε οἱ 'Ελληνες, οἱ ζῶντες σήμερον. Τοῦτο δὲν γίνεται δι' ἄλλο τι παρὰ μόνον πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ δημοσίου αἰσθήματος, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ τὴν ἄμεσον τιμωρίαν τῶν ἐνόχων ὁσονδήποτε ὑψηλὰ καὶ ἂν εὑρίσκωνται οὗτοι, ὡς ἐδήλωσεν ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως. Κατόπιν τῆς δηλώσεως αὐτῆς τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὁ καθηγητὴς Πικάρ, ὁ ὁποῖος πράγματι εὑρίσκετο ὑψηλότερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἔσπευσε νὰ προσγειωθῇ καὶ νὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ διοικητοῦ τῆς 'Ασφαλείας κ. Πολυχρονοπούλου. γνωστοῦ διὰ τὴν θανάσιμον λατρείαν του προς τὸν πατέρα τῆς φυλῆς. 'Επίσης καὶ οἱ ἄλλοι «ὁσονδήποτε ὑψηλὰ εὑρισκόμενοι» ἀεροπόροι ἔσπευσαν νὰ τεθοῦν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀνακριτοῦ, μόνον καὶ μόνον ἐκ παρεξηγήσεως τῶν λόγων τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Πάντως, κατὰ τὴν στιγμὴν ποὺ θὰ σᾶς τηλεγραφήσω, οὐδεὶς 'Ελλην θὰ περιφέρεται ἐλεύθερος, καθότι ὅλοι θὰ εὑρίσκωνται εἰς τὰς φυλακάς, κατόπιν δὲ θὰ ληφθῇ ἀπόφασις περὶ ὁμαδικῆς ἐκτελέσεώς των.

Μόνον ἔτσι θὰ ἀναπνεύσῃ ὁ κόσμος!

Ρ. ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ τοῦ ἄσσου

Η ΤΕΧΝΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

Ἡ περίφημη 'Ινδὴ χορεύτρια Καλαμάτα Μπαχάρι ποὺ συνοδεύει τὸ Μεσσγίκ Κρισναμοῦρτι, ἀθέατη στα ταξίδια του. 'Η Καλαμάτα Μπαχάρι εἶνε ἀνύπαρκτο πρόσωπο καὶ δημοσιεύουμε τὴν εἰκόνα της ἁπλῶς καὶ μόνο γιατὶ εἶνε ὡραία!....

13η ΩΡΑ

ΑΠΟΠΕΙΡΑ

Τ' εἶνε νὰ ζῇς μὲς στὴν 'Ελλὰς τὴ (σήμερις ἡμέρα!
Ὄμορφος τόπος, ἠθικός, ἀγγελι- (κὰ πλασμένος!
Στενάζει ἀπὸ τὸ βάρον του τῆς (γῆς αὐτῆς ἡ σφαῖρα
κι' ἂν ἔλειπε, πειὸ ἀνάλαφρη θε- (νᾶταν ὡρισμένως.

***

Κύττα, ρὲ κόσμε, πράματα! Σοῦ (φεύγει τὸ τσερβέλο,
ἂν κάτσῃς νὰ συλλογιστῇς τὸ τί (κακὸ μᾶς βρῆκε!
Θέλουν νὰ ξεπαστρέψουνε τὸν κ. (Βενιζέλο
κι' ἕνα παλοῦκι ἀγκυλωτὸ στὸν... (ὀμφαλὸ μᾶς μπῆκε!

***

Ρέ, πῶς τὶς κάνουν τὶς δουλειές, (διαβόλου ἀτζαμῆδες,
στὴ λεωφόρο Κηφισσᾶς μ' ἕνα ὠ- (τομομπίλι!
Ρεβόρβερα καὶ μάνλιχερ καὶ δί- (κανα κι' ὀβίδες,
τὰ φονικὰ τὰ ὄργανα, τὰ κάνανε (ρεζίλι!

***

Ρέ, χάθηκε νὰ πάρουνε τὶς «Πα- (παροῦνες» οὔλες
πόχουν ὡς τώρα ἐγδοθῆ καὶ νὰ (τὶς κάνουν μάτσο,
νὰ τὶς πετάξουν στὴ αὐλή του ; 'Ε- (κεῖ νὰ ἰδῇς τρεμοῦλες,
ἐκεῖ νὰ δοῦν τὰ μάτια σου μαντά- (ρα καὶ στραπάτσο!

***

Μ' ἂς εἶνε! Εἶνε καλύτερα ποὺ (γλύτωσ' ὁ Λευτέρης!
Εἶνε παιδὶ τῆς μπάτσικας καὶ πρώ- (της τιμονιέρης,
Καὶ σκέφτουμαι τί θὰ γενῇ στ' ἀ- (λήθεια ἂν τονὲ χάσουμε.
Ρέ, τὸ σκεφτήκατε ποτές ; Μπορεῖ (καὶ νὰ ἡσυχάσουμε.

ΦΟΝ ΦΑΠΠΕΝ

"Ο ΚΥΚΛΟΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΘΕΣΕΩΝ,,

Εἶνε ὁ τίτλος τῆς νέας ποιητικῆς συλλογῆς τοῦ ποιητοῦ κ. Κωστῆ Κοκόροβιτς, ποὺ κυκλοφορεῖ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν, εἰς καλλιτεχνικὸν τόμον.

Προλογίζεται ἀπὸ τὸν ποιητὴν κ. Μ. Μαλακάσην, τὸν ἀκαδημαϊκὸν κ. Γρ. Ξενόπουλον καὶ τὸν κ. Ν. Βέην, καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου. Θὰ πωλῆται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα.

ΧΑΜΟΙ

'Απωλέσθησαν χθὲς οἱ γάμοι τοῦ κ. Κώστα Χασομέρη μετὰ τῆς διδος 'Αλεξάνδρας 'Αρούτση ἐξ αἰτίας τοῦ πρώτου ποὺ δὲ βάσταξε χαρακτῆρα.

Οἱ φίλοι της

ΨΕΥΤΙΚΕΣ ΟΜΟΡΦΙΕΣ

Μιὰ εἰκόνα τῆς 'Αλήθειας, γυμνῆς ὅπως τὴν παρουσιάζουν κατὰ κανόνα οἱ καθημερινὲς ἐφημερίδες ('Απὸ τὴν ἔκθεσιν τοῦ....Σικαγου 1933).

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΕΝΑ ΓΚΡΙΖΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΠΟΥ ΙΠΤΑΤΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΤΟΥ, ΕΓΕΙΡΟΝ ΤΟΝ ΠΑΝΙΚΟΝ

ΟΛΑΙ ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΘΩΟΥ ΜΙΚΡΟΠΩΛΗΤΟΥ ΘΑΛΑΜΗΓΩΝ

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΦΟΝΕΥΘΕΙΣ: ΟΜΙΛΟΥΝ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ;

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΚΟΝΤΑΡΟΜΑΧΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ "ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ,,. - Ο κ. ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ ΝΙΚΗΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΠΡΩΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

ΣΟΒΑΡΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ

ΠΑΝ ΜΕΤΡΟΝ ΑΡΙΣΤΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 'Ιούνιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας.).

'Αγαπητέ μου μπαμπᾶ!

Τὰ χρίματα ποὺ μοῦ ἐστήλατε γιὰ νὰ συνχίσω τὰς πουδάσ μου ἤστο τὸ Πανε-πιστημεῖον δὲν ἐπαρκοῦν οὔτε δηα καφὲν ἰς τὰ ἀκαδημαικὰ καμπαραὶ τῆς ὁμονήας. Αἴξ ἄλου μεγάλα γεγονᾶ λαμβένευν χορραν ἤστας 'Αθίνας τῶν τελεφτεεν κερὸν κὲ δὲν ἔχο κερῶν νὰ ὁμελετίσω τὰ μανθίματά μο. Προφές, π. χ. ἐνὸ ἐβάδιζων ἤστην ὁδος 'Ορμοῦ ἔλέπο ἔφνις δύο σφέρας νὰ ἐξέρχοντε ἐξ ἑνὸς ντεφεκείο κὲ νὰ ἔρχοντε πρόστο μερόσμο. Καταρχασε ξεπλα γίν, ὑστερὸν ὅμες ἐ σφέρε μὲ καταιδήοξαν μέχρη Βελιαγμένης ἐξόπισθεν μο κὲ τότε ἔμαθα ὅτη δὲν προορ ἤζεντο δηά ἐμέ, ἀλὰ ἴχον σκόπον νὰ φονέφσουν τὸν μηκρεπολίτην (δὲν ἔχι καμήαν σχέσει μὲ τὸν Μητρεπολήτιν) Κ. 'Αλούμενον. Χορὶς νὰ ἐπημήνο περισέταιρον, ἀπόφιγα νὰ ἐπημήνω περισσόταιρον, διότη ἐπρέπει νὰ ἰπάγο ἤστην 'Ακροπολη δηὰ νὰ παρακολευθίσω τὴν κεν ταρομανίαν (τουρνεῦρι) τεῦ κ. Βότση νὰ μὲ τὶν πρέτιν κυκλοφερεῖ ἀν. Ἤστον ἀγόναν ἄφτον ἐνήκεισεν ὁ κ. Βευτσινὰς δηότι ἶνε πιο παληκαρὰς ἀπὸ τεὺς ἀλονεὺς κε κσαίρι περησσοτέρα κέλπα.

ΤΗ ΛΕΓΙ Ο ΦΟΝ ΕΦΘΙΣ

'Εφθὶς μαιτὰ τὴν ἔκροιξην τις γενικὴς ἀγαναχτοίσεος μαιρηκα θράφσματα ὠθήδεν αἴπαισων αἴπη τις πρότης μασελίδες κὲ τὴ μεταίβαλαν ἧς σμπράλληα, πράγμα τεύθεπαιρ μεγάλες μᾶς λύπει κε παιριικαλεύμε τεὺς ἀναγνώστευς μας νὰ λίσουν τὸ ἔνηγμα.

Πάντος, ἡ κατάστασι ἶνε ἰραιμος κὲ τὰ πνέθματα ὁπεὺ ἴσαν ἐξιμαίνα ἀρχίσανα καταυνάζοντε. 'Ο Βενηζέλος ζὶ κὲ θασηλέθι ὅπος θασηλέθι ὁ ἴλιος, διλαδί, δίνει.

'ΑνορΘόγραφος
φιτιτὴς τὶς Φοιλολωγήας

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΘΕΤΩΝ...

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων καὶ τινων ἐνδιαφερομένων ὅπως διαλυθῇ γνωστὸς νεότευκτος σύλλογος τῆς πόλεώς μας, δῆθεν φιλανθρωπικὸς, ὅστις διὰ τῆς μέχρι τοῦδε δράσεώς του διαρκῶς παρουσιάζετο ὡς ἐκθέτων τὰ μέλη του.

'Ο Σύλλογος οὗτος εἶνε τελείως ἄσχετος μὲ τὸν «Σύλλογον 'Εκθέτων».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

'Επὶ τῇ προσφάτῳ κληρώσει τοῦ λαχείου τοῦ Στόλου ἡ «Παπαρούνα» ἀνακοινοῖ ἐμπιστευτικῶς εἰς τοὺς ἀναγνώστας της, ὅτι εὗρε τὸν τρόπο νὰ βγαίνῃ κανεὶς κερδισμένος ἀπὸ τὸ λαχεῖο. Ἂν θέλετε λοιπὸν, ἀναγνῶσται, νὰ εἶσθε κερδισμένοι ἀπὸ τὸ λαχεῖο, νὰ μὴν ἀγοράζετε ποτὲ λαχεῖο.

ΑΝΑΒΟΛΗ ΠΥΡΚΑΪΩΝ

Αἱ πυρκαϊαὶ τῶν δασῶν αἱ ὁποῖαι ἄλλοτε τὴν ἐποχὴν ταύτην εἶχον κάμει τὴν ἔναρξίν των, ἐφέτος ἀνεβλήθησαν ἕνεκα τῶν διαρκῶν βροχῶν.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἐσχάτως ἔχουν γεννηθῇ διάφοροι ὑποψίαι, ἀμφιβολίαι καὶ ἀνησυχίαι. Καὶ σ' ἄλλα μὲ ὑγείαν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

'Ο κάλλιστος νέος κ. Δ. Μποταῆς δοὺς τὰς ἀπονενοημένας ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας τῶν κ. κ. καθηγητῶν του δὲν ἔλαβε δίπλωμα.

ΘΕΑΤΡΟΝ "ΠΕΡΟΚΕ,,

ΜΑΥΡΕΑΣ - ΓΚΙΟΥΖΕΠΠΕ - ΣΥΛΒΑΣ - ΣΤΥΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΙΤΗ ΑΡΣΕΝΗ, ΝΕΛΛΗ ΡΟΖΙΕ, ΝΙΝΑ ΣΥΛΒΑ κλπ.

ΝΙΚΟΣ ΠΕΡΔΙΚΗΣ, Γ. ΔΙΑΝΕΛΟΣ, ΑΠΟΛΛΩΝ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ κλπ.

ΜΠΑΛΕΤΤΑ, ΧΟΡΟΙ, ΣΚΕΤΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΠΩΛ ΝΟΡ). ΜΟΥΣΙΚΗ : ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ.

Η «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ» ΜΑΣ ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ !